

**การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกัน
และปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของ
สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์**

**การค้นคว้าอิสระ
ของ
ศิริวัฒน์ ศิริมงคล**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**

มีนาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**THE PARTICIPATION OF SERVICE-HIRED MOTORCYCLISTS IN CRIME
PREVENTION AND SUPPRESSION UNDER THE JURISDICTION
OF NANGRONG POLICE STATION, NANGRONG DISTRICT
BURIRAM PPROVINCE**

Siriwat Sirimongkol

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration Program in Public Administration**

March 2012

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระของ
ดาบตำรวจศิริวัฒน์ ศิริมงคล เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน)
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ รามฤทธิ์)

.....กรรมการ
(ดร. สุพันธ์ เสนารัตน์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อเรื่อง	การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์		
ผู้วิจัย	ศิริวัฒน์ ศิริมงคล		
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน	ที่ปรึกษาหลัก	
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร ซึ่งได้แก่ ประชาชนผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ และแบบปลายเปิด ได้ค่าความเชื่อมั่น .9468 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย และด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ต้องการให้แก้ไขปัญหายักรุ่นทะเลาะวิวาท รองลงมาคือ ต้องการให้แก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของวัยรุ่น และควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรม จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

TITLE The Participation of Service-Hired Motorcyclists in Crime Prevention and Suppression under the Jurisdiction of Nangrong Police Station, Nangrong District, Buriram Province

AUTHOR Siriwat Sirimongkol

INDEPENDENT STUDY ADVISORS

Associate Professor Prajan Kanawan	Major Advisor
Associate Professor Prasit Suwanarak	Co-advisor

DEGREE Master of Public Administration **MAJOR** Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2012

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the participation of service-hired motorcyclists in crime prevention and suppression under the jurisdiction of Nangrong Police Station, Nangrong District, Buriram Province in 2 aspects: crime prevention participation, and crime suppression participation. The samples were 194 service-hired motorcyclists under the jurisdiction of Nangrong Police Station, Nangrong District, Buriram Province. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire, including check list, 6-rating scale, and open-ended form with its reliability at .9468. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, and standard deviation.

The findings were as follows:

1. The participation of service-hired motorcyclists in crime prevention and suppression under the jurisdiction of Nangrong Police Station, Nangrong District, Buriram Province as a whole was at “low” level. When considering at each aspect, it was found that the crime prevention participation was at “low” level while the crime suppression participation was at “moderate” level.
2. The additional opinions and suggestions with the highest percentages were that people do need to solve the problems of teenagers’ quarrel and fight, followed by the teenagers’ addiction should be solved and the public relation, training, and activities to give knowledge in crime prevention and suppression should be provided continually, respectively.

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประจัน คะเนวัน ประธานกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ กรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำการค้นคว้าอิสระ

ขอขอบพระคุณ พันตำรวจโทคำณวม บ่ายกระโทก รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ อาจารย์สถาพร วิชัยรัมย์ และอาจารย์วีระชัย ยศโสธร อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ พันตำรวจเอกพงศ์ศักดิ์ สุขอิม ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและประสานงานในการแจกแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้ความอำนวยความสะดวก และขอขอบพระคุณผู้ประกอบการอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ทุก ๆ ท่าน ที่ได้เสียสละเวลาตอบแบบสอบถามงานวิจัยและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา รวมทั้งขอขอบคุณคุณคุณจิราวรรณ ศิริมงคล ภรรยา และนายชลวิทย์ ศิริมงคล บุตรชาย ที่ได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริม อำนวยความสะดวก และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอนให้เกิดสติปัญญา ความรู้ และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

ศิริวัฒน์ ศิริมงคล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม	6
ความรู้เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์รับจ้าง	13
ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม	16
แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	22
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	30
นโยบายในการบริหารราชการของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	34
ขอบเขตความรับผิดชอบในสถานีตำรวจ	39
บริบทของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
การวิเคราะห์ข้อมูล	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมายของการวิจัย	71
วิธีดำเนินการวิจัย	71
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	75
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้	76
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	77
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	85
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย	89
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามสำหรับการวิจัย	91
ภาคผนวก ง แบบสอบถามสำหรับการวิจัย	93
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับการวิจัย	98
ประวัติย่อของผู้วิจัย	100

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถานภาพกำลังพลในสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์	46
2 อัตรากำลังพลในสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งตาม แผนกงาน	47
3 สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ. 2551 - 2553	51
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชื่อวิน	59
5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจ นางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน	66
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างใน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจ นางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรม โดยภาพรวมและรายข้อ	67
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างใน การปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอ นางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม โดยภาพรวมและรายข้อ	69
9 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	70

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นควบคู่กับทุกสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในสังคมนั้นๆ มากหรือน้อยแตกต่างกันไป และเนื่องจากอาชญากรรมเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ดังนั้นเมื่อสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป รูปแบบและความสลับซับซ้อนของการก่ออาชญากรรมก็เปลี่ยนแปลงไปตามด้วย ประกอบกับในปัจจุบัน เทคโนโลยีต่างๆ มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ซึ่งส่งผลให้การก่ออาชญากรรมมีแนวโน้มที่จะรุนแรงและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ และยังจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจ และความสงบสุขของประชาชนในสังคม ซึ่งเป็นดัชนีบ่งบอกถึงความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม

จากอดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์พยายามแก้ไขและลดปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของสังคมเรื่อยมา โดยมีหน่วยงานหลักที่มีภารกิจรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงคือ องค์กรตำรวจ สำหรับประเทศไทยก็เช่นกัน ภารกิจหลักของตำรวจคือ การรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมหรือการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชนนั่นเอง โดยใช้นโยบายในการบังคับใช้กฎหมายและการปราบปรามผู้กระทำความผิดตามยุทธวิธีตำรวจเป็นหลัก แต่่นโยบายดังกล่าวประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น ยังไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชนในสังคม อีกทั้งอาชญากรรมได้เปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบ วิธีการ และความสลับซับซ้อนในการประกอบอาชญากรรม โดยมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ แม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะดำเนินการป้องกันและปราบปรามเพื่อขจัดปัญหาดังกล่าวอย่างเต็มกำลังความสามารถแล้ว แต่กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาอาชญากรรมให้หมดสิ้นหรือลดน้อยลงได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะจากประชาชนในชุมชนหรือสังคมนั้นๆ ให้ช่วยเหลือตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เช่น การแจ้งข้อมูลข่าวสาร หรือเบาะแสเกี่ยวกับอาชญากรรม ตลอดจนช่วยสอดส่อง เป็นหูเป็นตา ป้องกันและระแวดระวังภัยภายในชุมชนของตนเอง

มาตรการแก้ไขและควบคุมอาชญากรรมแนวใหม่ ได้เล็งเห็นความสำคัญอย่างยิ่งของการแสวงหาความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่นๆ ในทุกภาคส่วนของสังคมที่เกี่ยวข้อง สถานภาพการเกิดอาชญากรรมของประเทศไทย สามารถแบ่งได้ 2 ส่วน

คือ ในเขตชุมชนเมือง และเขตนอกเมือง ซึ่งในเขตชุมชนเมืองนี้ส่วนมากจะมีอัตราการเกิด อาชญากรรมสูงกว่าเขตนอกเมือง โดยเฉพาะในเขตชุมชนหนาแน่น อย่างเช่น ในกรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑลหรือในจังหวัดใหญ่ๆ ที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น เนื่องจากมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่และสภาพสังคมที่ไม่ค่อยสนใจกัน เพราะไม่รู้จักกัน บ้านอยู่ใกล้กันหรือติดกันแต่ต่างคนต่างอยู่ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับและมีความเป็นส่วนตัวสูง คืออยู่รวมกันเป็นชุมชนมีคนอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ขาดการมีส่วนร่วมระหว่างกัน จึงขาดการระแวดระวังภัยให้แก่กันและกัน สภาพสังคมเช่นนี้เป็นการสร้างความโดดเดี่ยวให้แก่ตนเองและครอบครัว ซึ่งเป็นสภาพสังคมที่เอื้อต่อการประกอบ อาชญากรรม หากจะหวังพึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงหน่วยงานเดียวในการป้องกันอาชญากรรม ก็คงพึ่งพาได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากเป็นสภาพสังคมที่ควบคุมและป้องกันปราบปราม อาชญากรรมได้ยาก ต่างจากสภาพสังคมของบริเวณพื้นที่เขตนอกเมืองหรือสังคมชนบท ซึ่งจะมี ลักษณะตรงกันข้าม คือประชาชนมีความใกล้ชิดและรู้จักกันเกือบทั้งหมู่บ้าน ใครเป็นลูกใคร หรือ มีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด ก็จะมีรู้จักกันเกือบทั้งหมด ซึ่งถือได้ว่าเป็นสังคมที่มีระบบในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในตัวเอง จึงส่งผลให้เกิดอาชญากรรมในอัตราระดับต่ำ และ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็สามารถควบคุมอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์, 2553 ข: 14)

จากสภาพสังคมไทยในเขตชุมชนเมืองดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้อัตราการเกิด อาชญากรรมประเภทต่างๆ อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น คดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ เกิดขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นอยู่ตลอดเวลา และจากปัญหาดังกล่าว สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มองเห็นว่า การป้องกันและการแก้ไขปัญหา อาชญากรรมเกี่ยวกับคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ จะต้องให้ความสำคัญกับการชักนำเอาประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อาชีพของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง คือประชาชนกลุ่มหนึ่ง ที่สามารถช่วยเหลือทางราชการได้ ตามแนวคิดของทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์

อาชีพของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง เกิดขึ้นมาเนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการในเรื่องการเดินทางด้วยความรวดเร็วของประชาชนได้เป็นอย่างดี จึงทำให้มีผู้ประกอบ อาชีพนี้กระจายอยู่เกือบทุกตรอกซอกซอย ทั้งในเขตเมืองใหญ่ เมืองเล็ก ตามแหล่งชุมชนต่างๆ โดยเริ่มให้บริการวิ่งรับส่งผู้โดยสารตลอดทั้งวัน คือตั้งแต่เช้าจนถึงเวลากลางคืน ซึ่งโดยส่วนใหญ่ แล้ว ผู้ให้บริการรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นผู้มีถิ่นฐานที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนนั่นเอง จะเห็นว่า ลักษณะการทำงานของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง เปรียบเสมือนการออกตรวจตราพื้นที่ในเขต รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ดังนั้นหากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และปราบปรามซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยและอยู่ในภาวะที่ขาดแคลนกำลังพล หรือเห็นความสำคัญ

ของคนกลุ่มนี้ สามารถดึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยมุ่งเน้นไปที่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างซึ่งมีอยู่ทุกพื้นที่เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ก็น่าจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบกับสถิติของทางราชการ และจากผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในหลายๆ งานวิจัยพบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมีระดับการมีส่วนร่วมในระดับต่ำ หรือมีส่วนร่วมน้อยมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ รวมถึงรูปแบบและวิธีการในการมีส่วนร่วมยังไม่ชัดเจนหรือปฏิบัติได้ยาก จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในส่วนนี้ได้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยในฐานะที่รับราชการตำรวจ ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปราม จึงสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการปฏิบัติในการชักนำผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพและปรากฏผลเป็นรูปธรรมชัดเจน รวมถึงศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานหรือกำหนดเป็นแนวนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม เพื่อประโยชน์สูงสุดคือความสงบและร่มเย็นเป็นสุขของประชาชนในสังคมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นสารสนเทศในการนำไปสร้างหรือพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติและกำหนดมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และสถานีตำรวจอื่นๆ ทั่วทั้งประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 2 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2546: 131)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 194 คน (สถานีตำรวจภูธรนางรอง. 2553 ก: 7)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากร

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายศัพท์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยจึงได้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีอาชีพขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการปฏิบัติและรับผิดชอบเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อสังคมและต่อตนเอง โดยการใช้ความความคิดสร้างสรรค์และความชำนาญร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา การมีส่วนร่วมนั้นเป็นการแก้ปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและเป็นตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการได้

2. การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้าง หมายถึง การที่ผู้มีอาชีพขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างได้สนับสนุนหรือช่วยเหลือกระทำการกิจกรรมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมร่วมกับข้าราชการตำรวจหรือหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ 2 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการใช้มาตรการและวิธีการต่าง ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ หรือเป็นการตัดโอกาสใน

การกระทำความผิดของคนร้าย ตลอดจนการเรียนรู้ในการป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ โดยการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมการป้องกันการเกิดอาชญากรรมต่าง ๆ ที่สถานีตำรวจได้จัดทำขึ้น การให้ความช่วยเหลือกิจการตำรวจในด้านการป้องกันอาชญากรรม หรือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะปัญหาอุปสรรคในการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจ

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการใช้มาตรการในการระงับการกระทำความผิด การจับกุม หรือการควบคุมอาชญากร เพื่อป้องกันอาชญากรย้อนกลับมาประกอบอาชญากรรมขึ้นอีก ตลอดจนประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแจ้งเบาะแสของคนร้าย การแจ้งเหตุคว้น เหตุร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับข้อมูลข่าวสารโดยเร็วที่สุด เพื่อนำไปสู่การปราบปรามอาชญากรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง หมายถึง ประชาชนผู้ที่ประกอบอาชีพขับขี่รถจักรยานยนต์ให้บริการรับ - ส่ง ผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

4. สถานีตำรวจ หมายถึง สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีเขตพื้นที่รับผิดชอบ 1 เทศบาล และ 13 ตำบล ประกอบด้วย เทศบาลเมืองนางรอง ตำบลนางรอง ตำบลถนนหัก ตำบลสะเดา ตำบลชุมแสง ตำบลทุ่งแสงทอง ตำบลหนองโปลาดี ตำบลหัวถนน ตำบลลำไทรโยง ตำบลก้านเหลือง ตำบลบ้านสิงห์ ตำบลหนองยายพิมพ์ ตำบลหนองกง และตำบลหนองโสน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แนวคิด ทฤษฎี ของการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม
2. ความรู้เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์รับจ้าง
3. ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
5. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6. นโยบายในการบริหารราชการของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3
7. ขอบเขตความรับผิดชอบในสถานีตำรวจ
8. บริบทของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม

ในปัจจุบันรัฐบาลของประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มักมีแนวคิดในการส่งเสริมให้ชุมชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนนั้นๆ เนื่องจากสภาพปัญหาความต้องการ ตลอดจนสภาพภูมิศาสตร์ พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยมและวัฒนธรรมของชุมชนที่แตกต่างกันออกไป โดยการยอมรับว่าประชาชนในพื้นที่จะเป็นผู้ที่รู้ปัญหาของตนอย่างดีที่สุด เนื่องจากอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นมาอย่างค่อเนื่องเป็นเวลานาน การนำไปสู่กระบวนการในขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนาจึงเป็นสิ่งที่ดี เพื่อที่จะได้สร้างความรู้สึกรักของการเป็นเจ้าของและการแก้ปัญหาชุมชนได้ตรงตามกับความต้องการอย่างแท้จริง

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้เกิดความสงบสุขแก่ประชาชนอย่างแท้จริงนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้ถือได้ว่าเป็นหลักการประการหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาของสังคม

จากสภาพปัญหาอาชญากรรมและความเป็นมาคั้งที่กล่าวมาแล้ว จึงเป็นที่มาของการพัฒนาหลักการและแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาระบบงานตำรวจ ซึ่งภารกิจหลักของตำรวจ คือ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม

การมีส่วนร่วมหรือการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน จะต้องคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาที่เป็นองค์รวมแบบบูรณาการและเป็นระบบในงานของตำรวจ ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่ประกอบอาชีพขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ซึ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างได้ให้ความร่วมมือกับตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนใช้ความระมัดระวังในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของตนเองส่วนหนึ่งแล้ว ย่อมเป็นการตัดโอกาสของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างดีที่สุดในที่สุด ดังนั้นการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ได้ผล จึงจำเป็นที่จะต้องแสวงหาความร่วมมือจากผู้ที่ประกอบอาชีพขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างอีกกลุ่มหนึ่งด้วย

การมีส่วนร่วมมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวไว้หลายประเด็น ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงเฉพาะในส่วนที่มีความสอดคล้องกับแนวทางในการศึกษาในเรื่องนี้ ดังนี้

1. ความหมายของการมีส่วนร่วม

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดความสงบสุขแก่ประชาชนนั้นจำเป็นต้องมีพื้นฐานจากการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งได้มีนักวิชาการตลอดจนนักพัฒนา ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมในหลายประเด็น ดังนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527: 177; อ้างถึงใน เสนอ สุภานิต. 2553: 8) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า การเกี่ยวข้องกับด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์ ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มขึ้นกับทั้งทำให้เกิดความรู้สึกความรับผิดชอบต่อกลุ่มด้วย

พิบูลย์ ไชยคุณ (2545: 19) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่าเป็นความพยายามร่วมกันของบุคคลที่เกี่ยวข้องที่เห็นพ้องต้องกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการรวมพลังความพยายามและทรัพยากรใด ๆ ที่เห็นควรนำมาใช้ในการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เขาดังไว้ ซึ่งผู้มีส่วนร่วมได้ริเริ่มและลงมือกระทำตามความคิดและวิจารณญาณของตนเอง รวมทั้งเป็นกระบวนการกระทำที่เขาสามารถควบคุมได้ หากการมีส่วนร่วมเป็นเพียงการเอาคนมาร่วมกระทำกิจกรรมบางอย่างตามความคิด หรือการวางแผนของผู้อื่น และควบคุมโดยผู้อื่นนั้นไม่ถือเป็นการมีส่วนร่วม

ไพศาล สรรสวัสดิสุทธิ์ และคณะ (2547: 85) ให้ความหมายของคำว่ามีส่วนร่วมว่า หมายถึง การให้ความร่วมมือในการดำเนินงานต่างๆของชุมชน ซึ่งการให้ความร่วมมือนี้ทุกคนมี

สิทธิเท่าเทียมกันในความคิด การตัดสินใจ และกำหนดเป้าหมายรับผิดชอบต่อการดำเนินการต่างๆ และมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น

จักรพงษ์ สงวนชม (2549: 24) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการดำเนินงานเรื่องต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อันเป็นประโยชน์ร่วมกันของคนในชุมชน

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมนั้นมีความหมายว่าการที่บุคคลที่อยู่ร่วมกันในชุมชน ได้เข้ามาร่วมกันคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมกิจกรรมและร่วมประเมินผล ในกิจกรรมของตนเองที่มีอยู่ในสังคม

2. ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น ให้เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย โดยทุกฝ่ายมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์ทั้งในการคิดร่วมกันและการดำเนินการร่วมกันนับว่าการมีส่วนร่วมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญไว้หลายท่าน ดังนี้

สมนึก ปัญญาสิงห์ (2532: 18; อ้างถึงใน สมจิตร เสาะสมบุรณ์. 2548: 9) กล่าวว่า ความสำคัญของการมีส่วนร่วมมีดังนี้

1. สามารถสร้างความยอมรับในคุณค่าและวัฒนธรรมในชุมชนได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานที่ไม่พึงประสงค์ของชุมชนได้

2. เป็นวิธีการที่สามารถสร้างประสบการณ์ต่างๆ ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

3. เป็นการระดมพลังความคิด พลังกาย กำลังใจและทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนออกมาใช้โดยการพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรที่ซับซ้อนจากภายนอกให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้

4. สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีการกระจายอำนาจพร้อมทั้งบทบาทหน้าที่ต่างๆ ไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นให้มากที่สุด

5. สอดคล้องกับปรัชญาสังคมและการเมือง ที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การพัฒนา และมีโอกาสเข้ามำกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง

6. คือหัวใจสำคัญของงานพัฒนา การพัฒนาใดๆ ก็ตามถ้าขาดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนแล้ว กิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในที่สุด

วันชัย โกลละสุต (2549: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าดังนี้

1. ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานที่มุ่งหวัง
 2. กระบวนการตัดสินใจสามารถรองรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรได้กว้างขวาง และเกิดการยอมรับได้
 3. เป็นหลักของการบริหารที่เป็นผลต่อการดำเนินการเชิงวิเคราะห์ด้วยเหตุผลพัฒนาการเพื่อความคิด (การเปิดกว้าง) การระดมความคิด (ระดมสมอง) ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจได้
 4. ลดช่องว่างของระบบการสื่อสารในองค์กรและขจัดปัญหาความขัดแย้งได้
- ประยูทธ พาณิชนอก (2553: 32) กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมว่า
1. การมีส่วนร่วมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของทุกคนที่จะพัฒนาศักยภาพของตนในการวิเคราะห์ปัญหาของชุมชนเอง และหาวิธีแก้ไขได้อย่างเหมาะสม
 2. การมีส่วนร่วมทำให้เกิดพลังต่อรอง เกิดการยอมรับนวัตกรรมใหม่ๆ ได้อย่างมีความกลมกลืน
 3. เป็นการส่งเสริมการกระจายบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆ ให้แก่ชุมชน
 4. ส่งเสริมให้ชุมชนทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับวิธีพัฒนาตนเอง อันจะนำไปสู่กระบวนการกระจายอำนาจจากศูนย์กลางสู่ท้องถิ่นในอนาคตและเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศได้อย่างแท้จริง

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศและเป็นหัวใจของการพัฒนาชุมชนให้เกิดผลสำเร็จได้

3. ลักษณะ รูปแบบ และขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

ในเรื่องลักษณะ รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วมนี้ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นและแบ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมตลอดจนลักษณะของการมีส่วนร่วมแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะศึกษาในด้านใด ซึ่งในการศึกษาค้นคว้านี้จะขอกกล่าวถึงแนวความคิดของนักวิชาการเพียงบางท่านดังต่อไปนี้

เจมส์ คี บีนทอง (2525: 11-13; อ้างถึงใน อัญชลี เกลย์รัตน์. 2550: 18) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2531: 24-25; อ้างถึงใน กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2550: 34) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐ หรือองค์กรเอกชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยยึดหลักการว่า สมาชิกในชุมชนนั้นๆ จะต้องร่วมมือกันวางแผนและการปฏิบัติงาน เพื่อสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาของชุมชน

วันเพ็ญ วอกลาง (2534: 5-22; อ้างถึงใน จักรพงษ์ กิ่งแก้ว. 2545: 30) ได้กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม คือ

1. การมีส่วนร่วมในการประชุม
2. การมีส่วนร่วมเสนอปัญหา
3. การมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนา
4. การมีส่วนร่วมตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ไขปัญหา
5. การร่วมประเมินผลในกิจกรรมต่างๆ
6. การร่วมได้รับผลประโยชน์

ประธาน วัฒนวาณิชย์ (2536: 24; อ้างถึงใน กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2550: 34-35) ได้กล่าวถึงหลักการที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและลดจำนวนอาชญากรรมในสังคมที่สำคัญ ได้แก่ การกระจายอำนาจในการบริหารงานยุติธรรม (Decentralization) พร้อมกับ การมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่

1. ประชาชนและชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมในความพยายามใดๆ ที่จะป้องกันอาชญากรรม
2. องค์กรในกระบวนการยุติธรรมจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชน หรือโครงการที่เอกชนเป็นผู้ริเริ่ม
3. จัดให้มีโครงการร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในระดับต่างๆ
4. เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายจะต้องมีหน้าที่ให้การสนับสนุนโครงการต่างๆ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

สมหมาย อุปถัมภ์ (2548: 8-9 อ้างถึงใน เสนอ สุภษิต. 2553: 8-9) ได้สรุปรูปแบบของการมีส่วนร่วม ออกเป็น 10 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการประชุม (Attendance at Meetings)
2. การมีส่วนร่วมในการออมเงิน (Financial Contribution)

3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on Committees)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of Leadership)
5. การมีส่วนร่วมสัมภาษณ์ (Interviewer)
6. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ชักชวน (Solicitor)
7. การมีส่วนร่วมเป็นผู้บริโภค (Customers)
8. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่ม (Entrepreneur)
9. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ใช้แรงงานหรือเป็นลูกจ้าง (Employee)
10. การมีส่วนร่วมออกวัสดุ อุปกรณ์ (Material Contribution)

กล่าวโดยสรุป ลักษณะ รูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วมนั้นมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่รัฐหรือเอกชนได้เข้าไปวางแผนจัดการการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนงาน โครงการ กิจกรรมนั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ การยอมรับตลอดจนการตอบสนองตอบของแต่ละชุมชนแต่มีความแตกต่างกัน

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

การที่ประชาชนจะตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ทั้งระบบนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมีหลายทฤษฎะด้วยกันดังต่อไปนี้

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527: 187; อ้างถึงใน วีระชาติ สืบสังข์. 2544: 14-15) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ

1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

- 1.1 เห็นหรือไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 1.2 เข้าใจหรือไม่เข้าใจแนวความคิดและวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 1.3 ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจที่จะปฏิบัติตามแนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 1.4 มีหรือไม่มีเวลามากเพียงพอที่จะอุทิศตน เพื่อส่งเสริมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. ระบบการทำงาน

- 2.1 เชื่ออำนาจต่อการส่งเสริมการร่วมของประชาชนหรือไม่
- 2.2 มีงบประมาณ ทรัพยากร สนับสนุนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างจริงจังหรือไม่

3. เงื่อนไขอื่นๆ

3.1 บรรยากาศสถานการณ์หรือเหตุการณ์ในขณะนั้นเอื้ออำนวยหรือเป็นอุปสรรค

3.2 โอกาสที่เหมาะสมมีหรือไม่

3.3 คุณลักษณะของประชาชนทำให้มีระดับความพร้อมแค่ไหน

กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ (2530: 217-218) ได้กล่าวถึงปัจจัยของการมีส่วนร่วมของประชาชนขึ้นอยู่กับ

1. ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองว่าจะสามารถช่วยตนเองพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นได้ และจะต้องแสดงศักยภาพจะเข้าร่วมต่อการพัฒนา

2. โครงสร้างเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีเงื่อนไขแบบเศรษฐกิจ เป็นข้อเรียกร้องเบื้องต้น ที่ทำให้คนจนไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้

3. หน่วยครอบครัวมีความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วม จะมีผลต่อการมีส่วนร่วมและการควบคุมจากเบื้องล่าง (Control from Below) มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างต่อเนื่องซึ่งก็คือพลังทางสังคม ได้แก่ มาตรการทางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา

4. การให้อิสระแก่กลุ่มชาวบ้านที่ตัดสินใจด้วยกันในกิจกรรมต่างๆ จะสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพที่มีอยู่ในตัวมันเองให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน

5. การตัดสินใจร่วมกลุ่ม ไม่ได้เป็นหลักการตามเหตุผลของการเก็บกำไรผลประโยชน์สูงสุดทางวัตถุ หากแต่การตัดสินใจเข้าร่วมบนพื้นฐานคุณค่าอย่างอื่น ผลประโยชน์ทางวัตถุเป็นสิ่งตามมา

พงษ์พันธ์ เขียรหรือ (2539: 63) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับการเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงระหว่างผู้เข้าร่วมด้วยกันหรือจากการได้รับความช่วยเหลือจากผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ ดังนั้นปัจจัยที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมและไม่เข้าร่วมสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. บุคคลจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นสอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐานทางทัศนคติและค่านิยมของตนเอง

2. บุคคลและกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นมีคุณค่าสอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเอง รวมทั้งปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง

3. บุคคลจะไม่เข้าร่วมกิจกรรม ถ้ากิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่บุคคลคาดหวังหรือถ้าเคยได้รับประสบการณ์ที่เป็นอคติต่อกิจกรรมนั้นมาแล้ว

4. การมีส่วนร่วมของคนเป็นไปอย่างเสรี บุคคลจะเข้าร่วมตามความพอใจของตนและจะไม่เข้าร่วมเมื่อถูกบีบบังคับ

5. การมีส่วนร่วมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความสามารถและโอกาส

6. บุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุน กระตุ้นและแรงจูงใจ โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมนั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ทำทีแต่ละบุคคล การสนองตอบ ความพร้อมและโอกาสหรืออาจจะเป็นผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใด ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการที่จะต้องแสวงหาขั้นตอน วิธีการ หรือมาตรการอันเหมาะสมที่จะสร้างความสัมพันธ์ร่วมมืออันดีกับประชาชนตลอดจนรักษาความสัมพันธ์ที่ดีนั้นไว้ให้ยืนยาวตลอดไป

ความรู้เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์รับจ้าง

1. ประวัติความเป็นมาของรถจักรยานยนต์รับจ้าง

รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะที่มีความคล่องตัวในการใช้งานสูงมากในทุกสถานภาพ การจราจร มีความเร็วมากพอๆ กับรถยนต์ อีกทั้งราคาก็ถูกและหาซื้อได้ง่าย ซึ่งรถจักรยานยนต์นั้นมีวิวัฒนาการมายาวนานจนถึงปัจจุบัน โดยมีผู้ที่ทำการศึกษาค้นคว้าประวัติของรถจักรยานยนต์ไว้ดังนี้

ยศ วัชรเสถียร (2521: 15; อ้างถึงใน กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2550: 50-56) กล่าวว่าประวัติของรถจักรยานยนต์มาจากรถจักรยานยนต์ 2 ล้อ ซึ่งใช้เท้าถีบ ตามหนังสือ New Standard Encyclopedia กล่าวว่าในปี พ.ศ. 2233 ได้มีผู้สร้างจักรยานซึ่งเรียกว่า The Hobby Horse ในกรุงปารีส โดยมีการพัฒนาตามลำดับ ดังนี้

ปี พ.ศ. 2359 บารอน คาร์ล (Baron Ksrl) แห่งประเทศเยอรมัน ได้สร้างจักรยานที่เรียกว่า Draising

ปี พ.ศ. 2382 แม็คมิลลัน (Macmillan) ได้สร้างจักรยาน 2 ล้อ แต่สร้างล้อหน้าให้กว้างกว่าล้อหลัง และใช้เท้าถีบติดอยู่ล้อหน้า แต่จักรยานที่กล่าวมานี้ยังไม่ได้ใส่ลูกปืนที่เพลาล้อ

ปี พ.ศ. 2415 จึงมีผู้คิดแปลงกลึงเอาลูกปืนใส่เพลาล้อ แต่ยังใช้ยางตันอยู่ ซึ่งยากแก่การขับขี่ ยังไม่มีผู้นิยมแพร่หลายและมีอันตรายมาก

ปี พ.ศ. 2422 ลอว์สัน (Lawson) แห่งประเทศอังกฤษ ได้คิดแปลงจักรยาน 2 ล้อให้ปลอดภัยขึ้นแต่ก็ยังไม่สมบูรณ์

ปี พ.ศ. 2428 สตาร์เลย์ (Starley) ชาวอังกฤษ จึงได้คิดแปลงจักรยานเป็นแบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้

เมื่อมีการคิดค้นประดิษฐ์จักรยาน จนเป็นที่นิยมแพร่หลายเพราะจักรยานยนต์ 2 ล้อสามารถขับขี่ได้ประมาณ 10 – 12 กิโลเมตร ทั้งราคาก็ถูกไม่สิ้นเปลืองเชื้อเพลิง การดูแล

บำรุงรักษาเพียงเล็กน้อย ชาวยุโรปตะวันตกและชาวเอเชียบางส่วนนิยมใช้กันมาก แต่ในอเมริกาเหนือมักนิยมใช้สำหรับการออกกำลังกายเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

เมื่อมีการคิดค้นจนสามารถสร้างเครื่องจักรไอน้ำได้ ปาร์ค (Parkyn) แห่งอังกฤษ ได้สร้างเครื่องจักรไอน้ำขนาดเล็กใช้ติดกับรถจักรยาน เป็นจักรยานยนต์เครื่องไอน้ำ ในปี พ.ศ. 2424 และในปี พ.ศ. 2428 เดมเลอร์ (Daimler) แห่งประเทศเยอรมันได้คิดสร้างรถจักรยานยนต์โดยใช้เครื่องยนต์ที่เผาไหม้ภายใน (Internal Combustion) แต่ออกใช้จริง ในปี พ.ศ. 2433 รถจักรยานยนต์ได้วิวัฒนาการมาจนถึงปัจจุบัน นำมาใช้สอยได้รับความสะดวกสบายช่วยในการเดินทาง รถจักรยานยนต์เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยมากที่สุดสมัยที่เกิดโรงงานประกอบรถจักรยานยนต์ขึ้นในประเทศไทย ซึ่งเป็นเครื่องยนต์ที่ผลิตในประเทศญี่ปุ่นทั้งสิ้น

รถจักรยานยนต์รับจ้างในประเทศไทย กลุ่มแรกกำเนิดขึ้นจากชาวสวนยางทางภาคใต้ เนื่องจากชาวสวนยางจำเป็นต้องนำยางแผ่นไปขายให้พ่อค้า และสภาพถนนจากสวนยางไปชุมชนเป็นทางเล็กๆ และทุรกันดาร การมีรถจักรยานยนต์ขนส่งจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

สุวรรณ อินทสิทธิ์ (2547: 30; อ้างถึงใน กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2550 : 54) กล่าวถึงจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานครว่า รถจักรยานยนต์รับจ้างสายแรกเกิดขึ้นที่ซอยงามดูพลี ย่านชานเมืองบางกะปิ โดยมีเหตุผลของการจัดตั้งที่จอดรถจักรยานยนต์ ดังนี้ “ในซอยงามดูพลีมีคอนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น แพลตทหารเรือซึ่งอยู่ห่างจากถนนพระราม 4 ถึง 0.8 กิโลเมตร มีคอนอาศัยประมาณ 300 คร่าวเรือนและอีก 200 คร่าวเรือนในชุมชนห่างจากถนน 1.2 กิโลเมตร คนเหล่านี้มีรายได้น้อย จึงไม่มีเงินจ้างรถแท็กซี่หรือสามล้อเข้าออกจากซอย สมัยก่อนตอนเย็นคนเหล่านี้เดินเข้าซอยมืดๆ ซึ่งอันตรายเพราะมีการปล้นจี้บ่อยๆ ในซอย ครอบครัวเหล่านี้จึงต้องคอยดูแลลูกหลานของตนเวลาเข้าออก พ่อบางคนต้องไปรอรับลูกสาวที่กลับบ้านมืด เวลานั้นมีรถจักรยานยนต์ 4-5 คัน ที่แพลตทหารเรือเจ้าของจะช่วยรับส่งคนรู้จักเข้าออกซอยโดยไม่คิดเงิน ต่อมาคนอาศัยรู้สึกว่าเป็นกรรม จึงออกเงินช่วยค่าน้ำมัน ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2524 นายทหารเรือกลุ่มหนึ่ง จึงรวบรวมคนในแพลตที่มีรถจักรยานยนต์มาตั้งเป็นชมรมจักรยานยนต์แพลตทหารเรือ เพื่อให้บริการรับส่งผู้คนในตอนเช้าและเย็น โดยคิดค่าโดยสาร 2-3 บาทต่อคน ในไม่ช้าบริการนี้ก็เริ่มเป็นที่นิยมทำให้คนขับหาเงินได้มาก ซึ่งเริ่มมีคนขับมาเข้าชมรมมากขึ้น จนกลายเป็นธุรกิจไป ”

2. แนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างส่วนใหญ่มักจะพักอาศัยอยู่ในชุมชนหรือใกล้บริเวณคิวรถจักรยานยนต์รับจ้างที่ตนประจำอยู่ ประกอบกับลักษณะการประกอบอาชีพ คือการขับขี่รถจักรยานยนต์ผ่านไปมาตามพื้นที่ต่างๆ ในบริเวณนั้นๆ เป็นประจำวันละหลายรอบ จึงอาจทราบถึงความผิดปกติหรือความเปลี่ยนแปลงในบริเวณต่างๆ ที่ผ่านไป - มาได้ ซึ่งในช่วงที่ไม่มีผู้โดยสารก็จอดนั่งรออยู่ที่คิวรถและสามารถสังเกตลักษณะหรือพฤติกรรม เหตุการณ์ที่ผิดปกติได้ ซึ่งเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ จากลักษณะงานการประกอบอาชีพผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง มีผู้ให้แนวความคิดไว้ดังนี้

นิพนธ์ พัวพงศกร (2537: 7; อ้างถึงใน กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2550: 55) กล่าวถึงแนวความคิดในการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างว่า หลังจากที่กลุ่มทหารเรือในซอยงามดูพลี ประสบผลสำเร็จในการจัดตั้งกลุ่มให้บริการรับส่งคนออกจากซอยในตอนเช้าและตอนเย็น ก็เริ่มมีเจ้าของรถจักรยานยนต์นำรถมาร่วมมากขึ้นทำให้มีความจำเป็นต้องวางระบบบริหารจัดการแบบมืออาชีพ โดยกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ร่วมกันกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อควบคุมพฤติกรรม กำหนดระเบียบ กฎและกติกากในการให้บริการ

จากการที่จักรยานยนต์รับจ้างมีผู้นิยมใช้บริการอย่างแพร่หลาย ทำให้จำนวนรถจักรยานยนต์รับจ้างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก กระจายอยู่ทุกพื้นที่ มีการบริการรับส่งผู้โดยสารเกือบตลอดเวลา ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างจึงเป็นผู้ที่ชำนาญการในพื้นที่ที่ตนเองให้บริการอยู่ รู้จักบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อมีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งวินรถจักรยานยนต์ของตนก็สามารถทราบข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว หากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เช่น เมื่อพบการกระทำผิดกฎหมายก็แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเข้าไประงับเหตุหรือจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพบว่ามีบุคคลแปลกหน้ามีลักษณะเป็นพินธุในบริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งวินรถจักรยานยนต์รับจ้างก็แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้ติดตามสืบสวนพฤติกรรม เมื่อเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์กระทำความผิดก็ยินดีเป็นพยานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเมื่อพบที่มีการจราจรติดขัดก็แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรทราบ เพื่อให้ออกจัดระเบียบการจราจรต่อไป

กล่าวโดยสรุป จากลักษณะการทำงานของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างและลักษณะพฤติกรรมกลุ่มของผู้ที่ประกอบอาชีพขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง จะเห็นว่าภารกิจของคนกลุ่มนี้คล้ายกับภารกิจในการออกตรวจพื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ มีพฤติกรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวมในระดับค่อนข้างสูง ดังนั้นหากนำกลุ่มบุคคลเหล่านี้ให้เข้ามามีส่วนร่วม

ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยการฝึกทักษะ เทคนิค วิธีการตลอดจนอบรมให้ความรู้วิชาการของงานตำรวจ ก็จะเป็นการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลความสงบสุขของสังคมอีกทางหนึ่งด้วย

ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม

1. ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นสิ่งที่มิได้อยู่และเกิดขึ้นในทุกสังคมมาเป็นเวลาช้านาน ลักษณะการเกิดมีความแตกต่างกันไปตามสภาพของแต่ละสังคม จนอาจจะกล่าวได้ว่าสังคมมีอยู่ที่ไหนอาชญากรรมก็ย่อมเกิดขึ้นที่นั่น อาชญากรรม ในความหมายซึ่งเป็นการผิดทางอาญานั้น มีความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชา ระหว่างอาชญวิทยาและกฎหมายอาญา เพราะเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมายอาญาและกฎเกณฑ์ทางสังคม ซึ่งคำว่า อาชญากรรม ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายที่ต่างแตกต่างกันไป กล่าวคือ

ประเสริฐ เมฆมณี (2524: 19-20) กล่าวถึง อาชญากรรม นั้นตรงกับคำว่า Crime มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Crimean ขยายความครอบคลุมถึงข้อกล่าวหา การกล่าวหา คำหนีคดี จนถึงการทำหรือละเว้นการกระทำใดๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นข้อห้ามและมีการลงโทษ ซึ่งความหมายนี้ได้นำมาใช้ในปัจจุบัน

ราชบัณฑิตยสถาน (2525: 478) คำว่า “อาชญากรรม” เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “อาชญา” และ “กรรม” คำว่า อาชญา มีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤต หมายถึง อำนาจโทษ คำนี้มักใช้กับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านายชั้นสูง เช่น พระราชอาญา คดีเกี่ยวกับโทษหลวงเรียกว่า คดีอาชญาหรือคดีความอาญา เป็นต้น ส่วนคำว่า กรรม มีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤตเช่นกัน หมายถึง การกระทำที่สนองผลร้ายที่ได้ทำมาแต่ปางก่อนความตาย

โสฬส พินิจศักดิ์ (2526: 11-12; อ้างถึงใน เสนอ สุภชาติ. 2553: 10) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า ปราบกฏการณ์หนึ่งทางสังคมที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคล การกระทำนั้นกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิด ซึ่งผู้กระทำจะต้องได้รับการลงโทษ

อัมณพ ชูบำรุง (2532: 4) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่า พฤติกรรมซึ่งมีผลให้บุคคลและสังคมได้รับอันตรายทั้งชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องมีการลงโทษผู้ประพฤตินั้น โดยฝ่ายที่มีอำนาจตามกฎหมาย

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2540: 32) ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า อาชญากรรม ในทางพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือผิดแปลกไปจากประเพณีและวัฒนธรรมที่สังคมวางไว้

จากความหมายของอาชญากรรม ที่มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. อาชญากรรมในความหมายอย่างกว้าง

พฤติกรรมที่มีการกระทำผิด โดยผู้กระทำผิดมีเจตนาในการกระทำความผิด โดยเป็นการกระทำผิดที่มีลักษณะร้ายแรง มีความรุนแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบจำนวนมากต่อสังคม อันเป็นการกระทำที่มีการละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษทั้งที่ไม่เป็นทางการจากสมาชิกในสังคม อาทิ การตำหนิติเตียน การไม่คบหาสมาคมด้วย และการได้รับโทษที่เป็นทางการจากข้อกำหนดของกฎหมายบ้านเมือง ผ่านทางกระบวนการยุติธรรม

2. อาชญากรรมในความหมายอย่างแคบ

พฤติกรรมที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมายเท่านั้น โดยพิจารณาพฤติกรรมการกระทำของบุคคลในสังคมตามข้อกำหนดของกฎหมายอาญาเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงเจตนาหรือลักษณะของความผิดแต่อย่างใด

สรุปได้ว่า อาชญากรรม หมายถึง พฤติกรรมที่ฝ่าฝืนข้อห้ามของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายอาญา โดยผู้กระทำมีเจตนาชั่วร้าย และจากการฝ่าฝืนดังกล่าว ผู้กระทำจะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

2. ประเภทของอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายที่เกิดขึ้นในสังคม และมีการกระทำที่แตกต่างกันออกไปหลากหลายประเภทตามลักษณะและพฤติกรรม มีนักวิชาการหลายท่านที่เสนอแนวคิดในการแบ่งประเภทของอาชญากรรม ซึ่งได้ยกแนวคิดที่สำคัญมาดังต่อไปนี้

ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์ (2531: 5 - 10) ได้แยกประเภทอาชญากรรมออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. อาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย หมายถึงการกระทำซึ่งละเมิดศีลธรรม จรรยาของบุคคล การที่เรียกว่าอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย เพราะผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายคือบุคคลเดียวกัน เช่น ความผิดเกี่ยวกับการพนัน การค้าประเวณี การทำแท้ง การมีและใช้สิ่งอนาจาร เป็นต้น

2. อาชญากรรมพื้นฐาน หมายถึง อาชญากรรมที่เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร่างกายหรือชีวิตของบุคคลอื่น เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

3. อาชญากรรมองค์การ หมายถึง อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกันตามสายการบังคับบัญชาในรูปขององค์การ โดยการจัดการวางแผนและดำเนินการเพื่อประกอบ

ธุรกิจผิดกฎหมายประเภทต่างๆ เช่น การเป็นเจ้ามือสลากกินรวบ การค้าหญิงโดยบังคับค้าประเวณี การค้ายาเสพติดให้โทษ ขบวนการค้าสินค้านิยามิ ค้าแร่เดือน และการค้าไม้เดือน เป็นต้น

4. อาชญากรรมคอปกขาว หมายถึง อาชญากรรมซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะป็นภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน และได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวในทางมิชอบ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน เช่น สมุห์บัญชีพนักงานการเงิน ยักยอกเงินในความรับผิดชอบของตน ข้าราชการรับเงินคอมมิชชั่นในการประมูลก่อสร้างสถานที่ราชการ หรือคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการรับเงินโดยมิชอบจากผู้สมัครสอบ เป็นต้น

5. อาชญากรรมพิเศษ หมายถึง อาชญากรรมต่างๆ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากอาชญากรรม 4 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว แต่อาชญากรรมเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและพาณิชย์ อาชญากรรมการก่อการร้ายและอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

อรรถพร ชูบำรุง (2532: 5) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของอาชญากรรมไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. การกระทำที่เป็นความผิดในตัวเอง (Male Inse) หมายถึง พฤติกรรมที่เป็นความผิดในตัวเอง ทั้งแง่ศีลธรรมและกฎหมาย อาชญากรรมแบบนี้รวมถึงความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย การรบกวนต่อความสงบสุขหรือระเบียบของสาธารณะชน การทำความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคล การละเมิดต่อความสงบสุข หรือศีลธรรมอันดีงามของประชาชนและการประพฤติกฎปฏิบัติต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ด้วย เช่น การฆาตกรรม ข่มขืนกระทำชำเรา วางเพลิง ปล้นทรัพย์ ปลอมแปลงเอกสาร

2. การกระทำความผิดที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด (Male Prohibita) หมายถึง พฤติกรรมที่มีได้มีความผิดในตัวเอง แต่มีความผิดเพราะกฎหมายบัญญัติไว้ว่า เป็นความผิดและจะต้องถูกลงโทษโดยอำนาจของรัฐ รวมทั้งการกระทำผิดข้อห้ามต่างๆ ของรัฐ ซึ่งโดยตัวมันเองแล้วไม่เป็นความผิด เช่น การละเมิดกฎหมายแรงงาน การกระทำผิดกฎหมายจราจร และการซื้อสินค้าหนีภาษี เป็นต้น

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2540: 143 - 144) ได้แบ่งประเภทอาชญากรรมตามกลุ่มผู้กระทำความผิด เพื่อให้สะดวกในการแก้ไขผู้กระทำความผิดไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. กลุ่มเด็กและเยาวชน ได้แก่ พวกที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี แม้พวกนี้จะไม่ถูกเรียกว่าอาชญากร แต่ก็ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดเช่นกัน เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดจะถูกดำเนินคดีโดยศาลเยาวชนและครอบครัว ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534

2. กลุ่มที่กระทำความผิดอันเนื่องมาจากความผิดปกติทางจิตใจ หรือโรคจิตบกพร่อง และจิตฟั่นเฟือน ตามที่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายอาญามาตรา 65 และมาตรา 66

3. กลุ่มผู้กระทำผิดที่เป็นสตรี

4. กลุ่มที่มีอายุนอกเหนือจากกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มนี้จะครอบคลุมวงกว้างมีจำนวนมาก การจะวางแผนการปราบปรามและควบคุมอาชญากรรม ก็ต้องคำนึงถึงปัจจัยจากหลายด้าน ซึ่งก็มีความสลับซับซ้อนยากแก่การป้องกันและปราบปราม

5. กลุ่มข้าราชการ ผู้กระทำความผิดกลุ่มนี้มักเป็นผู้มีการศึกษา ทำงานเป็นข้าราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่การงานและมีตำแหน่งในการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบให้แก่ตัวเอง และพรรคพวก

สุดสงวน สุธีสร (2541: 29) ได้สรุปการแบ่งประเภทของอาชญากรรมตามลักษณะ แห่งพฤติกรรมของอาชญากร แบ่งออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง (Violent Personal Crimes) เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส และการข่มขืนกระทำชำเรา

2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาสจะอำนวย (Occasional Property Crimes) เช่น การขโมยรถยนต์ การขโมยของในร้าน การปลอมแปลงเช็คและการทำลายสมบัติสาธารณะ

3. อาชญากรรมอาชีพ (Occasional Crimes) หมายถึง พวกทุจริตต่อหน้าที่ในร้านค้า บริษัทหรือในหน่วยงานราชการ เช่น การขโมยออก ฉ้อฉล การปลอมสินค้า การจำหน่ายสินค้าเกินราคา

4. อาชญากรรมการเมือง (Political Crimes) เช่น การกบฏ การปลุกระดมเพื่อก่อความไม่สงบ การก่อวินาศกรรม

5. อาชญากรรมที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม (Public Order Crimes) เช่น การเมาสุราอาละวาด คนจรจัด โสเภณี การติดยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร

6. อาชญากรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม (Conventional Crimes) เช่น การปล้น การลักขโมย การบุกรุก

7. องค์กรอาชญากรรม (Organized Crimes) เช่น กลุ่มการพนัน กลุ่มค้ายาเสพติด กลุ่มโสเภณี

8. อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional Crimes) เช่น นักต้มตุ๋น นักฉ้อโกง การปลอมสินค้าและละเมิดลิขสิทธิ์ มือปืนรับจ้าง

ศิริพร ลือวิภาสกุล (2545: 14 - 15) ได้สรุปการแบ่งประเภทของอาชญากรรมจาก เกณฑ์อื่น ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันโดยแบ่งอาชญากรรมได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมปราศจากผู้เสียหาย หมายถึง อาชญากรรมซึ่งเกี่ยวกับการละเมิดศีลธรรมจรรยาของบุคคลและการที่เรียกว่าอาชญากรรมปราศจากผู้เสียหายก็เพราะผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายก็คือบุคคลคนเดียวกัน เช่น ความผิดเกี่ยวกับการพนัน การค้าประเวณี เป็นต้น

2. อาชญากรรมพื้นฐาน หมายถึง อาชญากรรมที่เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ร่างกาย หรือชีวิตของบุคคลอื่น เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ นำผู้อื่นทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

3. อาชญากรรมองค์การ หมายถึง อาชญากรรมซึ่งอาชญากรได้รวมตัวเข้าด้วยกันตามสายบังคับบัญชาในรูปแบบขององค์การ โดยจัดวางแผนและดำเนินงานเพื่อประกอบธุรกิจที่ผิดกฎหมายต่าง ๆ และหลาย ๆ ครั้งที่อาชญากรในองค์การจะอาศัยอำนาจทางเศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อผูกขาดการค้าเนินธุรกิจที่ผิดกฎหมายนั้น ๆ เช่น การเป็นเจ้ามือสลากกินรวบ การค้ายาเสพติด การจำหน่ายสินค้าหนีภาษี การค้าไม้เถื่อน เป็นต้น

4. อาชญากรรมคอปกขาว หมายถึง อาชญากรรมที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะอยู่ในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน ซึ่งได้ตำแหน่งหน้าที่มาโดยมิชอบ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน

5. อาชญากรรมพิเศษ หมายถึง อาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากที่กล่าวมาแล้ว แต่อาชญากรรมเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เช่น อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมการก่อการร้าย เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปการแบ่งประเภทของอาชญากรรมนั้นสามารถเป็นออกได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม เช่น ช่วงเวลาการเกิดอาชญากรรม ลักษณะการเกิดอาชญากรรม ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมต่างกัน จึงมีผู้แบ่งประเภทของอาชญากรรมแตกต่างกันไปเป็นจำนวนมาก

3. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การเกิดอาชญากรรมนั้นมิใช่เกิดจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเพียงสาเหตุเดียว หากแต่มีทั้งสาเหตุต่างๆ หลายสาเหตุ รวมทั้งปัจจัยต่างๆ เป็นส่วนประกอบด้วย นักวิชาการสาขาต่างๆ ได้พยายามศึกษาวิเคราะห์สาเหตุของอาชญากรรมมาโดยตลอด แต่นักวิชาการเหล่านั้นก็มักจะอธิบายสาเหตุของอาชญากรรมไปตามแนวคิด ความรู้และประสบการณ์ของตนเองเป็นหลัก กล่าวคือ นักสังคมวิทยาก็มุ่งเน้นว่าอาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อม นักเศรษฐศาสตร์ก็มุ่งเน้นว่าอาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดจากความยากจน นักจิตวิทยาก็ว่าเกิดจากสาเหตุทางจิตใจ นักชีววิทยากายภาพและจิตแพทย์ก็ว่าเกิดจากสาเหตุทาง

กรรมพันธุ์และการบกพร่องทางพันธุกรรมและร่างกาย ซึ่งนักวิชาการท่านต่างๆ ให้ทรรศนะสาเหตุการเกิดอาชญากรรมไว้ ดังนี้

วเรช จันทรศร (2522: 51-53; อ้างถึงใน กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2550: 23) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมว่ามี 3 ประการ สรุปได้ ดังนี้

1. สาเหตุในแง่ตัวบุคคล อาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นส่วนหนึ่งมาจากความโน้มเอียงต่อการกระทำความคิดที่ถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างกันออกไป
2. สาเหตุในแง่ของกลุ่มบุคคล อาชญากรรมที่เกิดจากการขาดความสามารถที่จะต่อต้านการกดดันในการกระทำ ซึ่งถูกกำหนดโดยบทบาทของกลุ่ม
3. สาเหตุในแง่ของระบบสังคม อาชญากรรมย่อมเกี่ยวพันกันและขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างๆ ทางสภาพแวดล้อม ทางวัฒนธรรม และสังคม

จากแนวคิดของสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับข้อมูลของกรมตำรวจ (2537: 13 - 16) ที่พบสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวบุคคล การเกิดอาชญากรรมส่วนหนึ่งสืบเนื่องมาจากความโน้มเอียงต่อการกระทำความคิดที่ถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป
2. สาเหตุด้านกลุ่มบุคคล การเกิดอาชญากรรมนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดความสามารถที่จะต่อต้านการกดดันในการกระทำความคิด ซึ่งถูกกำหนดโดยบทบาทของกลุ่ม
3. สาเหตุในแง่ของระดับสังคม การเกิดอาชญากรรมของบุคคลอาจเกิดจากความโน้มเอียงในการกระทำผิดของบุคคลที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ เอง

โสภา ชปีถมันน์ (2537: 16-22; อ้างถึงใน จักรพงษ์ กิ่งแก้ว. 2545: 14) กล่าวว่าสาเหตุที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรมนั้น สามารถแยกศึกษาออกได้เป็น 2 สาเหตุใหญ่ๆ คือ

1. สาเหตุจากทางด้านร่างกายและจิตใจ
2. สาเหตุทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

นवलจันทร์ ทศนชัยกุล (2540: 109) ได้สรุปสาเหตุของการเกิดเหตุอาชญากรรมจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1. ความยากจนขาดแคลน โดยเฉพาะการขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ทำให้คนต้องดิ้นรนหาทางออก เพื่อจะแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อน อดอยาก ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ทำให้คนกล้ากระทำผิดได้ง่าย

2. การว่างงาน สภาพการไม่มีงานทำ ทำให้ไม่มีรายได้ที่แน่นอน หากความมั่นคงในชีวิตไม่ได้ เมื่อว่างงานทำให้คนประกอบอาชญากรรมหรือประกอบกิจกรรมทางลบ เช่น การคอบ

คนไม่ดี มั่วสุมอบายมุข เสพสุรา เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้จะมีส่วนเอื้อให้คนกระทำผิดได้ง่ายขึ้น

จากแนวคิดของนักวิชาการสาขาต่างๆ สรุปว่าปัญหาอาชญากรรมเกิดจากสาเหตุหลายสาเหตุแตกต่างกันไป เช่น เกิดจากผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม การขยายตัวของชุมชนที่รวดเร็ว การว่างงาน การแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาความขัดแย้งในทางการเมือง รวมทั้งความสำนึกของผู้มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งหน้าที่หลักโดยตรงคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีกำลังพลไม่เพียงพอต่อการให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ปัญหาต่างๆ ดังที่กล่าวมานั้นล้วนแต่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมขึ้นได้ทั้งสิ้น

แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจกับการเกิดอาชญากรรม โดยวิลสัน (Wilson 1975: 34 - 36; อ้างถึงใน ประเสริฐ เมฆมณี. 2524: 145 - 157) พบว่า อาชญากรรมได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและสังคมโดยตรง ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่ตั้งอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนมี 4 ประการดังนี้

ประการที่ 1 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ริเริ่มโดยตำรวจ อาชญากรรมประเภทที่ตำรวจเป็นผู้ริเริ่มป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยตรง ได้แก่ อาชญากรรมอันตรงอิทธิพลต่างๆ เช่น การลักลอบเล่นการพนัน การจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ การลักลอบค้าของเถื่อน ซึ่งถือแนวการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ซึ่งความสำเร็จในการการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวนี้ จะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือของประชาชน ลักษณะนิสัยของชุมชนแห่งท้องถิ่นรวมตลอดถึงสมรรถภาพและความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปฏิบัติประกอบกันอย่างใกล้ชิด

ประการที่ 2 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ริเริ่มโดยการแจ้งความ ได้แก่ ประชาชนหรือผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่แท้จริง หรือผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้ได้รับความเสียหายที่แท้จริงนั้นๆ เป็นผู้แจ้งความร้องทุกข์ต่อตำรวจ เพื่อให้ตำรวจดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อันเป็นผลกระทบต่อความเรียบร้อยและความผาสุกของสังคม เช่น การปล้นทรัพย์ การลักทรัพย์ กรร โขก หรือการข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น มาตรการสำคัญในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมประเภทนี้ของตำรวจขึ้นอยู่กับการจัดกำลังเจ้าหน้าที่สายตรวจท้องที่ให้มี

ความเพียงพอและเหมาะสม การเร่งรัดติดตามจับกุมผู้กระทำผิดได้โดยเร็ว การสืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีด้วยความถูกต้องเที่ยงธรรม เป็นต้น

ประการที่ 3 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมริเริ่มโดยเหตุผลเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม การปฏิบัติการกิจของตำรวจในกรณีนี้เป็นการควบคุมเพื่อปกป้องคุ้มครองกันตัดโอกาสช่องทางมิให้บุคคลที่มีแนวโน้มหรือพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมได้ไปกระทำความผิดหรือก่อความสงบสุขและประพฤติน่าตำหนิชนนิยมประเพณี ระเบียบแบบแผนและศีลธรรมอันดีของชุมชน นับเป็นการกิจที่ยุ่ยากจำเป็นต้องใช้ความอดทนหนักแน่น และตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่จะต้องได้รับการฝึกฝนศิลปะการปฏิบัติต่อบุคคลผู้มีพฤติกรรมทำนองก่อความสงบสุข และสร้างปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ตำรวจอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลผู้มีระดับความประพฤติน่าตำหนิต่อการแก้ไข หรือสมาคมติดต่อ ซึ่งสถาบันสุขภาพจิตของสหรัฐอเมริกา ได้วิจัยจำแนกลักษณะนิสัยของพฤติกรรมต่างๆ ของผู้กระทำผิดไว้ 4 ประเภท คือ

1. ผู้กระทำผิดประเภทชอบการสังคน (The Social Offender) เป็นผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะพฤติกรรมเช่นเดียวกับบุคคลปกติธรรมดา และมีความเคารพต่อระเบียบวินัย ส่วนมากมักจะ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชญากรรมประเภทร้ายแรงแบบบันดาลโทสะ เช่น ฆ่าคนตาย หรือทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัส และในบางโอกาสผู้กระทำความผิดประเภทนี้อาจแสดงอารมณ์ต่อต้านการถูกจับกุมหรือถูกควบคุม เนื่องจากไม่สามารถระงับความโกรธที่ค้างค้ำหลงเหลืออยู่ หรืออาจเป็นผู้ที่มีความตื่นเต็นเกินควรหรือเป็นผู้โศกเศร้าเหงาหงอยบางขณะ เป็นต้น บุคคลประเภทนี้จัดอยู่ในจำพวกผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นผู้ร้ายแท้จริงเพื่อหวังผลในการควบคุมและอบรมต่อไป

2. ผู้กระทำความผิดประเภทปฏิปักษ์กับสังคม (The Antisocial Offender) เป็นผู้กระทำความผิดที่มีพฤติกรรมเลียนแบบอย่างของอาชญากร มีลักษณะนิสัยกระด้างกระเดื่องเป็นปฏิปักษ์ก้าวร้าวขาดการยับยั้งชั่งใจและมักจะปฏิเสธความหวังดีของผู้อื่นหรือปฏิบัติตนออกนอกกลุ่มนอกทางอยู่เสมอจากการสืบประวัติคั้งเดิมของผู้กระทำความผิดคั้งกล่าวจะต้องใช้วิธีการฝึกอบรมแก้ไขออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อที่จะให้ผู้กระทำความผิดเหล่านี้รู้สึกรับผิดชอบต่อหมู่คณะและมีความสำนึกผิด โดยอาศัยการพัฒนาจิตใจของตนเองประกอบกันไปด้วย

3. ผู้กระทำความผิดประเภทแปลกปลอมสังคม (The Pseudosocial Offender) เป็นผู้กระทำผิดที่ไม่สามารถปรับสภาพตามมาตรฐานความประพฤติให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตโดยปกติในระบบประเพณีนิยมคั้งเดิม หรือเป็นผู้มีความรู้สึกตำหนิตนเองหรือมีอารมณ์ฉุนเฉียวไม่แน่นอนวันไหนอยู่เสมอ ส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลางและเป็นผู้ที่ได้รับการตามใจจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองจนเกินควรหรือประสบความผิดหวังในการ

ประกอบอาชีพมาก่อนแล้ว เป็นต้น การแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดประเภทนี้จำเป็นต้องอาศัยวิธีบำบัดทางจิตใจโดยสม่ำเสมอและใกล้ชิด

4. ผู้กระทำความผิดประเภทแยกตัวออกจากสังคม (The Separated from Society) เป็นผู้กระทำความผิดที่มีพฤติกรรมของอาชญากรที่คือค้าย เหลือขออย่างแท้จริง มักจะแสดงปฏิกิริยาก้าวร้าว รุนแรงและขัดต่อระเบียบ ข้อยับกับ เพียงเพื่อแค่ตอบสนองความต้องการอันฉับพลันของตนเอง การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดประเภทนี้จำเป็นต้องใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ ความอดกลั้น และรูปแบบการลงโทษที่เหมาะสมเป็นกรณีๆ ไป

ประการที่ 4 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยประชาชนร้องขอความช่วยเหลือจากตำรวจ การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในกรณีนี้ นับเป็นการปฏิบัติหน้าที่อันวามสะดวกและความผาสุกปลอดภัยแก่ประชาชนอย่างแท้จริง โดยประชาชนผู้เดือดร้อนจะเป็นผู้ร้องขอความช่วยเหลือจากตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์รักษาหรือเป็นคนกลางตัวแทน ใกล้เกลี่ยกรณีข้อพิพาทส่วนบุคคลหรือข้อขัดแย้งในสังคม อันเป็นประจักษ์พยานแสดงให้เห็นว่า ตำรวจเป็นสัญลักษณ์แห่งการรักษาความสงบสุขของประชาชนที่จำเป็นอย่างยิ่ง

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2525: 98 - 100) กล่าวไว้ว่า สำหรับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ถือว่าเป็นภารกิจหลักของตำรวจ อันเป็นการแก้ปัญหาอาชญากรรมที่สาเหตุนั้น สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 แนวคิดใหญ่ๆ คือ

1. การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Approach)

แนวคิดนี้มีความเชื่อว่า การปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมมิให้กระทำความผิด เพราะเกรงกลัวต่อการถูกจับ การปฏิบัติจึงเน้นการกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ โดยตำรวจจะต้องแต่งเครื่องแบบและแสดงตัวให้ประชาชนสามารถพบเห็นได้โดยง่าย เพื่อเป็นการลดช่องโอกาสในการกระทำความผิด ซึ่งแนวคิดนี้ได้ให้ความสำคัญต่อตำรวจสายตรวจเป็นอันมาก และได้กำหนดอัตราส่วนของตำรวจต่อประชาชนในจำนวนที่เชื่อว่าเพียงพอต่อการรับมือกับปัญหาอาชญากรรม และได้กำหนดแนวทางปฏิบัติของตำรวจไว้ว่า การปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรม โดยเกรงกลัวว่าจะถูกจับกุม ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในแนวคิดนี้จะต้องเน้นไปที่การตรวจท้องที่ การตั้งคูยาม การตั้งจุดตรวจจุดสกัด รวมทั้งการขามเฝ้าสถานที่สำคัญ และตำรวจผู้ปฏิบัติงานจะต้องแต่งเครื่องแบบเรียบร้อย แสดงถึงความเข้มแข็ง กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเป็นการข่มขวัญอาชญากรและจะต้องออกตรวจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนในชุมชนนั้นว่ามีตำรวจอยู่ทั่วไปและตลอดเวลา

2. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach)

แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนสัมพันธ์ ได้มีการคิดค้นพัฒนาในทศวรรษที่ 1950 จากกลุ่มนักวิชาการตะวันตก เนื่องจากว่าการปราบปรามอาชญากรรมนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนเป็นหลัก เพราะอาชญากรรมนั้นมักจะเกิดขึ้นและแฝงตัวอยู่ในชุมชน นักวิชาการกลุ่มชิคาโก ได้ศึกษาอาชญากรรมในพื้นที่ต่างๆ พบว่าการเกิดอาชญากรรมจะมีบ่อยครั้งในบางพื้นที่ เช่น ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรมบางแห่ง ถึงแม้ว่าผู้ที่อาศัยจะเคลื่อนย้ายถิ่น แต่อาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าวก็ยังสูงอยู่ แสดงให้เห็นว่าสังคมหรือชุมชนนั้นขาดระเบียบในการจัดการชุมชนให้ถูกต้อง

ดังนั้น งานชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ตำรวจจึงเป็นงานที่ตำรวจได้กระทำเพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมหรือชุมชนต่างๆ เกิดการรวมตัวกันมีความสัมพันธ์ผูกพันเกี่ยวข้องต่อกันร่วมมือกันประสานการปฏิบัติ เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจ และเป็นการดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการ เพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ที่มีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาการเกิดอาชญากรรม เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ

3. ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Theory Of Crime Control Through Environmental Design) หรือ ทฤษฎี ค.อ.ส.

แนวคิดนี้เป็นการผนวกแนวทฤษฎีทั้งสองเข้าด้วยกัน โดยการยึดถือครองพื้นที่ และลำดับความรับผิดชอบต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมแล้ว ยังเป็นการเชื่อมต่อทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมเข้ากับทฤษฎีทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์โดยทั่วไปเป็นประการสำคัญด้วย ส่วนสาระก็คือ มุ่งควบคุมการปราบปรามอาชญากรรม โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมเป็นหลัก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2525: 12; อ้างถึงใน ศิริพร ลือวิภาสกุล. 2545: 17) กล่าวว่า การป้องกันอาชญากรรม ต้องจัดสภาพแวดล้อมและดำเนินการ ดังนี้

1. ต้องมีการวางรากฐานในด้านต่างๆ โดยอาศัยปราชญ์ที่เฉลียวฉลาดพร้อมด้วยคุณธรรม รวมทั้งมีการบัญญัติกฎหมายที่เที่ยงธรรม
2. ต้องอาศัยผู้รักษากฎหมายที่เที่ยงตรง
3. การสนับสนุนคุณงามความดีในสังคมโดยยกย่องสรรเสริญและให้รางวัลแก่ผู้ประพฤติชอบ
4. ต้องส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาให้สมบูรณ์

มนัส กรุฑาไชยันต์ (2530: 3) ได้เสนอแนะแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยตรงว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาลนั้น ต้องกระทำที่สาเหตุ

เพราะสาเหตุของอาชญากรรมเกิดจากเจตนาในการกระทำผิดและโอกาสในการกระทำผิด ดังนั้น การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงอาจแบ่งได้เป็น 2 มาตรการ คือ

1. การใช้มาตรการและวิธีต่าง ๆ ที่จะไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น โดยการกระทำได้เป็น 3 มาตรการ ดังนี้

1.1 มาตรการป้องกันพื้นฐาน เป็นการปฏิบัติภายใต้ความคิดที่สอดคล้องกับ องค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางสังคม สถานภาพของผู้ ที่จะประกอบอาชญากรรม โอกาสในการประกอบอาชญากรรม ทั้งสามองค์ประกอบนี้จะเห็นว่า องค์ประกอบที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่แก้ไขป้องกันได้อย่างเดียว คือ องค์ประกอบที่สาม ทำให้คนร้ายไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ใน 2 วิธี คือ

1.1.1 ตัดโอกาสของคนร้ายโดยตรง ด้วยการใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจใน เครื่องแบบปรากฏตัวในพื้นที่และช่วงเวลาที่เหมาะสมตามข้อมูลอาชญากรรม เช่น ในช่วงเวลาเปิด ทำการธนาคาร ร้านทอง ไปประจำจุดที่ชุมชนหนาแน่น สถานที่ท่องเที่ยวในช่วงเวลาตามสถิติ ของคดี ร้านจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อที่เปิดทำการตลอด 24 ชั่วโมง การออกตรวจพื้นที่เปลี่ยวใน เวลากลางคืน ซึ่งมีความล่อแหลมต่อการเกิดเหตุที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน โดยการใช้ตำรวจสาย ตรวจเป็นหลักในการปฏิบัติ ทั้งสายตรวจรถยนต์ สายตรวจรถจักรยานยนต์ สายตรวจเดินเท้า ตำรวจประจำคูยวม และจุดตรวจจุดสกัด

1.1.2 ขจัดมูลเหตุ คือ การตัดโอกาสของคนร้ายโดยทางอ้อม ภายในขีด ความสามารถและขอบข่ายอำนาจ ยกเว้นปัญหาคนยากจน คนตกงาน ผู้ที่ได้รับการศึกษาหรือ อบรมน้อย และอื่น ๆ ซึ่งเป็นมูลเหตุหนึ่งของการเกิดอาชญากรรม ที่อยู่นอกเหนือจากอำนาจ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะแก้ไขได้

1.2 มาตรการป้องกันตามปกติ เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ให้กับ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทั่วไปใน ทุกพื้นที่ และมีการตรวจสอบการปฏิบัติงาน การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

1.3 มาตรการป้องกันเชิงรุก มาตรการนี้เป็นการปฏิบัติที่ใกล้ชิดกับมาตรการ ปราบปรามแต่ยังไม่ถึงขั้นการจับกุม เป็นการปฏิบัติที่เข้าไปใกล้คนร้ายมากขึ้นกว่าในมาตรการ ป้องกันตามปกติ วิธีการนี้เน้นย้ำการกระทำที่สม่ำเสมอโดยไม่หวังผลการจับกุม เพียงแต่มุ่งในการ ป้องกัน หากสามารถจับกุมได้ก็จะเป็นผลต่อการปฏิบัติที่เพิ่มขึ้น

2. การปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่ การใช้มาตรการระงับการกระทำผิด และการ จับกุมควบคุมอาชญากร เพื่อป้องกันอาชญากรรมย้อนกลับมาประกอบอาชญากรรมอีก และมีการ

ลงโทษอาชญากรเพื่อให้เจ็ดหลาย อันเป็นเครื่องเตือนใจแก่ผู้ที่คิดจะประกอบอาชญากรรมโดยแบ่งเป็น 2 มาตรการ คือ

2.1 มาตรการปราบปรามตามปกติ ได้แก่ การป้องกันและระงับเหตุในขณะที่เกิดอาชญากรรมและการสืบสวนติดตามจับกุมภายหลังเกิดเหตุ ตลอดจนการสืบสวนหาข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่องในทุกวิธี เช่น การปราบปรามอาชญากรรม อาชญากรรม อาชญากรรม อาชญากรรม และสินค้านักล่าลอบหนีภาษี

2.2 มาตรการปราบปรามในเชิงรุก เช่น การจัดให้มีการระดมกวาดล้างอาชญากรรมอย่างสอดคล้องกับเหตุการณ์และสถานการณ์อาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง

ประเทือง ธนิยผล (2538: 145 - 146) ได้เสนอแนวทางการป้องกันอาชญากรรมไว้ว่าต้องกระทำเป็น 3 แนวทาง คือ

1. ป้องกันมิให้คนดี (พลเมืองดีทั้งหลาย) ประกอบอาชญากรรม การป้องกันทางนี้ทำได้โดยใช้ขบวนการจัดเกลาทางสังคม ได้แก่ ให้การศึกษาอบรม ให้สมาชิกในสังคมมีระดับจิตใจ ที่มีความสำนึกในความผิดชอบชั่วดี ยึดมั่นในศีลธรรมและจริยธรรม รวมทั้งให้มีความเกรงกลัวต่อการถูกลงโทษในการกระทำผิด ไม่กล้าละเมิดกฎหมาย

2. ป้องกันมิให้บุคคลที่เคยกระทำผิดกลับมากระทำผิดซ้ำอีก การป้องกันทางนี้ทำได้โดยวิธีการแก้ไขอบรม พื้นฟูด้านจิตใจให้กลับตัวเป็นคนดี ประกอบกับการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เคยกระทำผิดให้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ต้องกลับมาประกอบอาชญากรรมอีก การป้องกันวิธีนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสังคมที่ต้องช่วยกันสนับสนุนและให้โอกาสแก่บุคคลที่เคยกระทำผิด ได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดีแบบทั่วไปได้

3. การป้องกันมิให้ผู้ที่จะกระทำผิดมีโอกาสประกอบอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมทางนี้ทำได้โดยให้ทุกคนทุกฝ่ายมีความระมัดระวัง ไม่ประมาท เลินเล่อ ไม่เปิดโอกาส เปิดช่องทางให้ผู้ร้ายสามารถลงมือกระทำผิดได้ ในปัจจุบันการป้องกันอาชญากรรมวิธีนี้มีความเจริญทางเทคโนโลยี มีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในด้านการป้องกันเกี่ยวกับทรัพย์สิน แต่ในทางตรงกันข้ามด้วยเหตุที่ความเจริญทางเทคโนโลยีแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็วทำให้ฝ่ายผู้ร้ายมีอุปกรณ์ในการประกอบอาชญากรรมอย่างทันสมัยยากแก่การป้องกันเช่นกัน

พนมกร สุวรรณเรือง (2541: 30 - 37) ได้ให้ความเห็นว่า องค์การที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ควรกระทำได้จาก 3 องค์การ คือ

1. การป้องกันอาชญากรรมโดยชุมชน วิธีนี้เป็นความร่วมมือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐในการร่วมกันป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนประชาชนร่วมกันช่วยเหลือแก้ไขผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นคนดี แนวคิดในการให้ความร่วมมือกันป้องกันตนเองให้

พ้นจากการเป็นเหยื่อและช่วยกันป้องกันอาชญากรรมให้แก่สังคมส่วนรวมนี เป็นความคิดใหม่ทางอาชญาวิทยา ซึ่งเป็นที่น่าสนใจและนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศที่เจริญต่าง ๆ เป็นการแบ่งเบาภาระของภาครัฐ อีกทั้งยังทำให้ลดจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล ในประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีสูง ประชาชนในเมืองใหญ่ ๆ ไม่มีความร่วมมือซึ่งกันและกัน ขาดความสัมพันธ์อันดีฉันท์เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมชุมชน ทำให้โครงสร้างการควบคุมสังคมอ่อนแอ เพราะลำพังอาศัยกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจและร่วมมือกันเองในหมู่ประชาชนที่อยู่อาศัยในละแวกหรือชุมชนเดียวกันในการป้องกันอาชญากรรม เช่น หากประสบพบเหตุมีการก่ออาชญากรรม ก็ให้รีบแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือมีการแจ้งข่าวที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกันอาชญากรรมแก่ตำรวจ ต่างคนต่างช่วยกันดูแลตนเองและสังคม ก็จะทำให้การป้องกันสังคมเข้มแข็งคึกคัก เป็นการช่วยลดการเกิดอาชญากรรมที่ได้ผลดี การรวมตัวกันป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชน ทำให้โอกาสในการที่ผู้กระทำความผิดจะประกอบอาชญากรรมโดยไม่มีผู้รู้เห็นหรือไม่มีผู้ขัดขวางลดน้อยลง ดังนั้น การรวมตัวกันของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญ

2. องค์การความร่วมมือระหว่างตำรวจกับชุมชน การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจโดยลำพังย่อมประสบผลสำเร็จน้อยมากในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพราะหากพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรม อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของทุกคนในสังคมที่ต้องการร่วมกันรับผิดชอบในการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ตำรวจอาจเป็นหน่วยงานหลักในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่านั้น ซึ่งย่อมมีความหมายชัดเจนอยู่ว่ามิใช่หน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม แต่เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสังคมที่จะต้องร่วมมือช่วยเหลือกันในการขจัดปัญหาอาชญากรรม ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน เป็นการแสดงออกซึ่งท่าทีทัศนคติสนองตอบระหว่างตำรวจกับประชาชน ในฐานะที่ทั้งสองฝ่ายก็เป็นผู้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ตำรวจจะต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงความจำเป็น เพราะความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน ย่อมเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะแสวงหาวิธีหรือมาตรการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน ตลอดจนรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีดังกล่าวให้ยืนยาวตลอดไป

3. องค์การประชาชนตามกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแตกต่างกันไปตามบทบาทหน้าที่ หรือโอกาส เช่น การเป็นพยาน การแจ้งเหตุความผิดต่อเจ้าหน้าที่ การจับกุม

ผู้กระทำความผิด การช่วยเหลือเจ้าพนักงาน การป้องกันตนเอง ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและปราบปราม มีกฎหมายกำหนดบทบาท หน้าที่ และวิธีการไว้

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2546: 116 - 117) กล่าวว่า ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจาก สภาพแวดล้อม (ค.อ.ส.) ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลกับ สภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ พอสรุปได้ 5 ประการ คือ

1. มุ่งที่การลดช่องโอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อม แต่ไม่ได้ ละเลยความสำคัญของตัวบุคคล ซึ่งมีแนวโน้มที่จะละเมิดหรือไม่ละเมิดกฎหมาย
2. มีความพอเพียงในการควบคุมอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินให้อยู่ใน ขอบเขตที่เหมาะสม
3. มีคุณค่าทางปฏิบัติในระดับสูง รวมทั้งส่งเสริมหลักศีลธรรมและมนุษยธรรม
4. มุ่งสนับสนุนการรวมตัวและสัมพันธ์ภาพระหว่างสุจริตชนในสังคม เพื่อให้เกิดแรง ด้านสุจริตชนซึ่งเป็นกลุ่มน้อย โดยอาศัยวิธีการที่อยู่ในกรอบของกฎหมาย
5. กำหนดนิยามของกฎหมายไว้เฉพาะกฎหมายซึ่งตราขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของ ประชาชนเป็นส่วนรวม กล่าวคือ เพื่อให้ประชาชนจำนวนมากที่สุดได้รับประโยชน์สูงสุดจากการ บัญญัติกฎหมายนั้น

ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ให้ความสำคัญของสภาพแวดล้อมมาก ถ้าหากจัดสภาพแวดล้อมให้แข็งแกร่ง สามารถที่จะขัดขวางการละเมิดกฎหมายได้โดยสมบูรณ์ การกระทำความผิดก็จะไม่สำเร็จ แต่ในทางตรงกันข้าม หากจัดสภาพแวดล้อมไม่สมบูรณ์ ก็อาจ ทำให้พฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายเปลี่ยนไปเป็นพฤติกรรมละเมิดกฎหมายแฝงและนำไปสู่ พฤติกรรมละเมิดกฎหมายหรือการกระทำผิดอาญาได้ในที่สุด

สรุป แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายไปในแนวทางเดียวกันคือ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่ใช่เป็น หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงาน ประชาชน ทุกคน จะต้องให้ความร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงจะประสบ ผลสำเร็จ อันจะนำไปสู่ความสงบสุขในสังคม ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน

ความสงบเรียบร้อยภายในเขตนครหลวงตามแบบอย่างยุโรปขึ้นเป็นครั้งแรก ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 5 มีการปรับปรุงกิจการตำรวจ นอกจากได้ขยายงานตำรวจนครบาล โดยให้นายยาติน (Jardine) มาช่วยงานเพิ่มขึ้นแล้วยังได้จัดตั้งกองตำรวจภูธรขึ้นในรูปทหาร โปลิศเมื่อปี พ.ศ. 2419 สำหรับเป็นกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยในส่วนภูมิภาคและให้สามารถปฏิบัติการทางทหารได้ด้วย โดยว่าจ้างนายเซา (Schau) ชาวเดนมาร์ก มาเป็นผู้วางโครงการ ผู้บังคับบัญชาส่วนมากก็โอนมาจากทหารในวัง ต่อมาใน พ.ศ. 2420 ได้เปลี่ยนจากกองทหาร โปลิศมาเป็นกรมกองตระเวนหัวเมือง จนถึงปี พ.ศ. 2440 ได้ตั้งกรมตำรวจภูธรขึ้นแทนกรมกองตระเวนหัวเมือง โดยมีพลตรีพระยาวาสุเทพ (ยี่.เซา.) เป็นเจ้ากรมตำรวจภูธร ต่อมาเมื่อทหารได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร ทางตำรวจภูธรก็ได้ขออนุมัติใช้กฎหมายฉบับนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2448 ได้เกณฑ์คนเข้ามาเป็นตำรวจด้วยเช่นเดียวกัน ทางด้านตำรวจนครบาลก็ได้ว่าจ้างนายลอซัน (Mr. Lawson) ชาวอังกฤษเข้ามาช่วยอีกคนหนึ่ง กิจการตำรวจในยุคนี้ขึ้นอยู่กับ 2 กระทรวง คือ กระทรวงนครบาล (กรมพลตระเวน หรือ ตำรวจนครบาล) และกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจภูธร) ซึ่งต่อมาได้รวมเป็นกรมเดียวกันภายใต้การบังคับบัญชาของอธิบดีคนเดียวกัน เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2458 เรียกว่ากรมตำรวจภูธรและกรมพลตระเวน กรมตำรวจจึงถือว่าวันที่ 13 ตุลาคม ของทุกปีเป็นวันตำรวจ และในปลายปีนั่นเองได้เปลี่ยนเป็นกรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจนครบาล ยกฐานะเจ้ากรมขึ้นเป็นอธิบดี ในปี พ.ศ. 2465 ต่อมาได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้รวมกระทรวงนครบาลกับกระทรวงมหาดไทยเข้าเป็นกระทรวงเดียวกันเรียกว่ากระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจนครบาลจึงโอนมาขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย และเมื่อปี พ.ศ. 2469 ได้เปลี่ยนจากกรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจนครบาลเป็น กรมตำรวจภูธร แต่ยังคงแบ่งตำรวจออกเป็น 2 ประเภท คือ ตำรวจนครบาลและตำรวจภูธร จนกระทั่ง พ.ศ. 2475 จึงได้เปลี่ยนจากกรมตำรวจภูธรเป็นกรมตำรวจ หลังจากที่ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยแล้ว ตำรวจได้แบ่งกิจการออกเป็น 4 ส่วน คือ หน่วยบริหารงานส่วนกลางและสำนักบริหารของอธิบดีกรมตำรวจ ตำรวจนครบาล ตำรวจภูธร และตำรวจสันติบาล ในปี พ.ศ. 2541 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ โอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีมาจนถึงปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าในอดีตที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน มีแต่เพียงตำรวจหน่วยเดียวเท่านั้น ที่ทำหน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยใช้วิธีตำรวจดั้งเดิม เช่น การตรวจท้องที่ การตั้งจุดตรวจ การระดมกวาดล้างอาชญากรรม ประกอบกับประชาชนโดยทั่วไปยังมีทัศนคติว่า หน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบ

ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายเดียว ประชาชนจึงไม่ให้ความสำคัญและร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่าที่ควร

2. นโยบายการบริหารงานของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

เมื่อวันจันทร์ที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2553 พลตำรวจเอก วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในปัจจุบัน ต่อมาจึงได้จัดทำแผนนโยบายการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการตำรวจและผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น มีความเข้าใจตรงกันรวมทั้งทราบจุดเน้นในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2553: ออนไลน์)

จากสถานการณ์ในรอบปีที่ผ่านมา คดีอาญาที่เกิดขึ้นมักจะมีความรุนแรง ชับซ้อน สร้างความสูญเสียสูง และปัญหาอาชญากรรมเฉพาะเรื่อง เช่น ปัญหาการล้วงละเมิดสถาบัน ความขัดแย้งทางการเมือง การกลับมาแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้ง การปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมของข้าราชการตำรวจบางราย ส่งผลต่อความไม่เชื่อมั่น ศรัทธาในการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้วางนโยบายการปฏิบัติราชการ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

1. นโยบายเฉพาะหน้า ซึ่งต้องการให้เกิดผลทันทีและต่อเนื่อง

1.1 ปกป้อง เทิดทูน พิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ มิให้ผู้ใดล้วงละเมิดได้ โดยการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติสูงสุด

1.2 ให้ข้าราชการตำรวจทุกรายที่มีหน้าที่ให้บริการ ให้ใส่ใจบริการประชาชนทุกคน เสมือนญาติของตนเอง สำหรับข้าราชการตำรวจที่มีพฤติกรรมใช้อำนาจหน้าที่เรียกรับทรัพย์สิน เพื่อไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาศัยอำนาจหน้าที่ข่มขู่ ริดไถ ซึ่งสร้างความเสื่อมเสียให้เกียรติภูมิของตำรวจ ให้สำนึกและเลิกพฤติกรรมดังกล่าวทันที โดยจะเริ่มสุ่มตรวจเพื่อดำเนินการอย่างเด็ดขาดทั้งทางวินัยและอาญา นอกจากนี้ ขอให้ใส่เกียร์เดินหน้าทำงานตามหน้าที่อย่างเต็มประสิทธิภาพ อย่าให้พบว่าเข้าเกียร์ว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับจากปัจจุบันจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นห้วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงไปสู่ปีงบประมาณใหม่ และจะมีผู้บริหารระดับต่างๆ เกษียณอายุ การปฏิบัติราชการมักจะเกิดช่องว่าง ทำให้ประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนลดลง ทุกหน่วยในสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องธำรงประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ อย่าให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องสลับรับฟังข้อมูลจากพื้นที่ เพื่อลงไปกวดขัน นอกจากนี้เพื่อเป็นการ

เตรียมความพร้อมการปฏิบัติราชการ ให้ทุกหน่วยงานเริ่มระดมปรับแผนการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ที่จะเริ่มขึ้นด้วย

2. นโยบายเร่งด่วน

ภายในระยะเวลา 6 เดือน เป็นช่วงเวลา “ปิดกวาดบ้าน ร่วมใจพัฒนา” โดยจะดำเนินการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ ให้เป็นที่พึงของประชาชนอย่างแท้จริง โดยข้าราชการตำรวจต้องมีกิริยาวาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อประชาชนมาแจ้งความร้องทุกข์ มาพบหรือร้องขอความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะมึ้นหน้าหรือรับผิดชอบโดยตรงหรือไม่ ต้องพร้อมช่วยเหลือ และการปฏิบัติตนต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย เช่นเดียวกับประชาชนทุกคนไม่มีอภิสิทธิ์ใดๆ สำหรับการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ต้องเข้าเยี่ยมเยียน รับฟังปัญหาของประชาชน ชุมชน นอกจากนี้ จะต้องสร้างความกลมเกลียวของข้าราชการตำรวจทุกระดับชั้น โดยกำหนดให้มีกิจกรรมพบปะพูดคุย ทุกระดับชั้น มีเวทีในการพบปะหารือพูดคุยปัญหา อุปสรรค เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และต้องมีการฝึกประจำสัปดาห์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตใจ และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และให้เสริมสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยทุกหน่วยต้องจัดกิจกรรม “จิตอาสา” ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

3. นโยบายสำคัญ

ระยะเวลา 1 ปี เป็นช่วงเวลาแห่งการ “เสริมสร้าง พัฒนาประสิทธิภาพ” สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องขำรงขีดความสามารถในการควบคุมการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมปัญหาสังคมทั่วไป ให้อยู่ในภาวะที่ไม่กระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติของประชาชน สร้างกลไกการมีส่วนร่วม ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยอาศัยชุมชน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อควบคุมสภาพปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรง รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะสูงโดยมีจุดเน้น ดังนี้

3.1 การปกป้อง เทิดทูน พิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้

3.2 เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

3.3 การแก้ปัญหาความไม่สงบอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการลดความรุนแรง และเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการในการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่

3.4 ปรับปรุงกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

3.5 พัฒนาทรัพยากรบุคลากรตำรวจทั้งระบบ เพื่อให้มีสมรรถนะสูง มีความเป็นมืออาชีพ และเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม โดยมีแผนการพัฒนาและจัดการทรัพยากร

บุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้งานทรัพยากรบุคคลอย่างคุ้มค่าตามความรู้ ความสามารถ และ มุ่งพัฒนาหน่วยงานและบุคลากรด้านการฝึกอบรม

4. นโยบายระยะ 1 - 3 ปี

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ “เดินหน้าอย่างมีทิศทาง” โดยยกระดับมาตรฐานตำรวจให้ เป็นที่ยอมรับของประชาชน ปรับปรุง ทบพวนและพัฒนาระบบการทำงาน ใช้นวัตกรรมนำการ เปลี่ยนแปลงระบบการทำงาน การจัดสรรงบประมาณสอดคล้องกับภารกิจงาน มีคู่มือการ ปฏิบัติงานที่ชัดเจน ตลอดจนโครงสร้างองค์กรและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับ ภารกิจและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และจะทำการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงอัตราการจัดวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และระบบสวัสดิการด้านที่พักอาศัย ที่จำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ของข้าราชการตำรวจแต่ละตำแหน่ง เพื่อเป็น จุดเริ่มต้นในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดสวัสดิการที่พอเพียงต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการดำรงชีวิตอย่างมีเกียรติศักดิ์ศรีตามสมควรของข้าราชการตำรวจชั้นผู้น้อย

นโยบายในการบริหารราชการของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3

ตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนโดยรวม เป็นภารกิจความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ต่อประเทศชาติ เพื่อให้การบริหาร ราชการของตำรวจภูธรภาค 3 บังเกิดผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธา และ เป็นที่พึงพอใจของประชาชนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ไว้เป็นกรอบและแนวทางการปฏิบัติราชการ สรุปได้ดังนี้ (ตำรวจภูธรภาค 3. 2553: ออนไลน์)

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

ตำรวจภูธรภาค 3 ยึดหลักธรรมาภิบาล บริหารงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และสงบสุขให้แก่สังคม

2. พันธกิจ (Mission)

- 2.1 ถวายเป็นกุศลถวายแด่พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
- 2.2 รักษาความสงบเรียบร้อย ปลอดภัยของประชาชน และความมั่นคงของ ราชอาณาจักร
- 2.3 ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา
- 2.4 อำนวยความยุติธรรมโดยยึดหลักนิติธรรม
- 2.5 ให้บริการที่ดีโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

2.6 ส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการป้องกันควบคุมและ
แก้ไขปัญหาอาชญากรรม

3. ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงของชาติ และกิจการพิเศษ

3.1.1 กลยุทธ์

3.1.1.1 การป้องกัน เหตุการณ์สถาบันพระมหากษัตริย์

3.1.1.2 ถวายความปลอดภัยองค์พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์

3.1.1.3 รักษาความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกด้านการจราจรแก่

บุคคลสำคัญ

3.1.1.4 พัฒนาความพร้อมของหน่วยในการปฏิบัติการพิเศษและรักษา

ความสงบเรียบร้อยในการชุมนุมเรียกร้องต่าง ๆ

3.1.2 โครงการ/กิจกรรม

3.1.2.1 โครงการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรม หรือเผยแพร่กิจกรรม
ที่เป็นการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

3.1.2.2 โครงการติดตาม ตรวจสอบและดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดอย่างมี
ประสิทธิภาพ

3.1.2.3 แผนถวายความปลอดภัยพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์

3.1.2.4 โครงการพัฒนาประสิทธิภาพในการถวายความปลอดภัย

3.1.2.5 โครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สืบสวนด้านการข่าวและความมั่นคง

3.1.2.6 โครงการติดตั้งระบบทีวีวงจรปิด (CCTV) ตามสถานที่สำคัญ

3.1.2.7 โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศของสำนักงานตำรวจ

แห่งชาติ ว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

3.1.2.8 โครงการพัฒนาความพร้อมของหน่วยในการปฏิบัติการรักษา
ความสงบเรียบร้อยในการชุมนุมเรียกร้องต่าง ๆ

3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

3.2.1 กลยุทธ์

3.2.1.1 พัฒนาระบบสายตรวจให้มีประสิทธิภาพ

3.2.1.2 พัฒนาฐานข้อมูลท้องถิ่นและข้อมูลบุคคล

3.2.1.3 พัฒนาห้องปฏิบัติการระดับสถานีตำรวจให้สามารถเผชิญเหตุ

ได้อย่างมีระบบ

- 3.2.1.4 จัดระเบียบสังคม และควบคุมแหล่งอบายมุข และยาเสพติด
- 3.2.1.5 ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- 3.2.1.6 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม
- 3.2.1.7 ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ 5 ร้ว ล้อมไทยพ้นภัยยาเสพติด
- 3.2.2 โครงการ / กิจกรรม
- 3.2.2.1 โครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สายตรวจ
- 3.2.2.2 โครงการฝึกอบรมยุทธวิธีตำรวจ
- 3.2.2.3 โครงการสนับสนุนชุมชนเข้มแข็งต่อต้านภัยยาเสพติด
- 3.2.2.4 โครงการพัฒนาระบบข้อมูลท้องถิ่นระดับสถานี
- 3.2.2.5 โครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ
- 3.2.2.6 โครงการประชาคมหมู่บ้าน
- 3.2.2.7 โครงการ 1 ตำรวจ 1 หมู่บ้าน / ชุมชน
- 3.2.2.8 โครงการพัฒนาศักยภาพศูนย์สืบสวนปราบปรามอาชญากรรม
- 3.2.2.9 โครงการพัฒนาศักยภาพสถานีย่อย/ที่พักสายตรวจ คู่ยาม ให้
มีความสามารถในการป้องกันอาชญากรรม
- 3.2.2.10 โครงการตรวจร่วมอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรม
- 3.2.2.11 โครงการศึกษาและพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกัน
อาชญากรรม
- 3.2.2.12 โครงการติดตั้งระบบโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อป้องกันและ
ปราบปรามอาชญากรรม
- 3.2.2.13 โครงการฝึกอบรมตำรวจบ้าน / เวย์ยามหมู่บ้าน / ยุวชนตำรวจ
- 3.2.2.14 โครงการอบรมผู้ประกอบการธุรกิจในการป้องกันอาชญากรรม
- 3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการอำนวยความสะดวก
- 3.3.1 กลยุทธ์
- 3.3.1.1 พัฒนาโครงสร้าง ระบบงาน และบุคลากรด้านการสืบสวน
สอบสวนและกฎหมาย
- 3.3.1.2 พัฒนางานเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวน
- 3.3.1.3 หัวหน้าสถานีจะต้องเชื่อมโยงงานสืบสวนกับงานสอบสวน เพื่อ
ประสิทธิภาพการปราบปรามจับกุมคดีที่เกิดขึ้น

- 3.3.1.4 พัฒนาและเชิดชูคุณธรรมและจริยธรรมของพนักงานสอบสวน
- 3.3.2 โครงการ / กิจกรรม
- 3.3.2.1 โครงการพิจารณาคัดเลือกพนักงานสอบสวนดีเด่น
- 3.3.2.2 โครงการฝึกอบรมพนักงานสืบสวน พนักงานสอบสวนและ
ผู้ชำนาญการ
- 3.3.2.3 โครงการพัฒนาระบบการเก็บสำนวนการสอบสวน โดยใช้
เทคโนโลยีสมัยใหม่
- 3.3.2.4 โครงการเชิดชูคุณธรรมและจริยธรรมของพนักงานสอบสวนและ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนสอบสวนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน
- 3.3.2.5 โครงการพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์
(E-Learning) คู่ความเป็นเลิศของพนักงานสอบสวน (สพ 1 - สบ 4)
- 3.3.2.6 โครงการทดสอบความรู้ด้านระเบียบ กฎหมายของพนักงานสอบสวน
- 3.3.2.7 โครงการพัฒนาศูนย์ส่งเสริมงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค 3
- 3.3.2.8 โครงการพัฒนาเว็บไซต์กลางของพนักงานสอบสวนตำรวจภูธร ภาค 3
- 3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ชุมชน และสังคม
- 3.4.1 กลยุทธ์
- 3.4.1.1 ส่งเสริมให้สถานีตำรวจในสังกัด ขยายการบริการด้วยการพัฒนา
ผู้ยาม และที่พักระบายตรวจไปสู่การเป็นสถานีย่อย เพื่อกระจายการบริการอย่างทั่วถึง
- 3.4.1.2 ดำเนินการตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม
และต่อเนื่อง
- 3.4.1.3 สร้างจิตสำนึกในการบริการให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริงในตัวข้าราชการตำรวจ
ทุกระดับ
- 3.4.1.4 พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการด้านกำลังพล
ให้มีประสิทธิภาพ
- 3.4.1.5 พัฒนางานประชาสัมพันธ์ของตำรวจภูธรภาค 3
- 3.4.1.6 สำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการและควบคุม
อาชญากรรม
- 3.4.1.7 แสวงหาความร่วมมือจากภาคประชาชน
- 3.4.2 โครงการ / กิจกรรม
- 3.4.2.1 โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน

- 3.4.2.2 โครงการสำรวจภูธรภาค 3 ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใฝ่ใจประชาชน
- 3.4.2.3 โครงการพัฒนางานประชาสัมพันธ์ของตำรวจภูธรภาค 3
- 3.4.2.4 โครงการรตรีบ – ส่งบุตรข้าราชการตำรวจ
- 3.4.2.5 โครงการกองทุนข้าราชการตำรวจ

3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการจราจร

3.5.1 กลยุทธ์

- 3.5.1.1 กวดขันวินัยจราจร
- 3.5.1.2 ปลุกฝังค่านิยมด้านความปลอดภัย
- 3.5.1.3 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เพื่อเสริมสร้างวินัยจราจร
- 3.5.1.4 กวดขันจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อลดการเกิด อุบัติเหตุจราจร
- 3.5.1.5 ส่งเสริมบทบาทของอาสาสมัครในการให้บริการด้านการจราจร
- 3.5.1.6 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากทุกภาคส่วน

3.5.2 โครงการ / กิจกรรม

- 3.5.2.1 โครงการจัดหาอุปกรณ์สำหรับตรวจจับความเร็ว
- 3.5.2.2 โครงการจัดหาอุปกรณ์สำหรับตรวจจับวันค่า
- 3.5.2.3 โครงการจัดหาอุปกรณ์สำหรับตรวจวัดเสียงดัง
- 3.5.2.4 โครงการจัดหาอุปกรณ์สำหรับตรวจวัดแอลกอฮอล์
- 3.5.2.5 โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครจราจร
- 3.5.2.6 โครงการกวดขันวินัยจราจรและลดอุบัติเหตุ
- 3.5.2.7 โครงการพัฒนาระบบงานจราจร
- 3.5.2.8 โครงการลดมลพิษทางอากาศและเสียงจากยานพาหนะ

3.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการบริหารจัดการที่ดี

3.6.1 กลยุทธ์

- 3.6.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติราชการและการสืบสวนข้อเท็จจริง
- 3.6.1.2 กวดขันระเบียบวินัยข้าราชการตำรวจอย่างจริงจัง
- 3.6.1.3 เพิ่มช่องทางและศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ให้มากขึ้น
- 3.6.1.4 ส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจออกกำลังกาย โดยมีการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

3.6.1.5 ส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจมีคุณธรรม จริยธรรมและให้ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงตามแนวพระราชดำริ

3.6.1.6 จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ อาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจภูธรภาค 3

3.6.2 โครงการ / กิจกรรม

3.6.2.1 โครงการพัฒนาระบบการรับแจ้งข้อมูลข่าวสาร

3.6.2.2 โครงการพัฒนาประสิทธิภาพในการตรวจราชการ

3.6.2.3 โครงการพัฒนาศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์

3.6.2.4 โครงการพัฒนางานตรวจสอบข้อเท็จจริงและสืบสวนข้อเท็จจริง

3.6.2.5 โครงการพัฒนางานวินัยข้าราชการตำรวจ

3.6.2.6 โครงการเสริมสร้างจริยธรรม คุณธรรม และวินัยข้าราชการตำรวจ

3.6.2.7 โครงการส่งเสริมการแข่งขันกีฬา

3.6.2.8 โครงการพัฒนาผู้นำ

3.6.2.9 โครงการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

3.6.2.10 โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ อาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะและเทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับกิจการตำรวจ

3.6.2.11 โครงการสุขภาพนุจรจร

3.6.2.12 โครงการปราบปรามอาชญากรรมคดีเด่น

3.6.2.13 โครงการอบรมเพื่อพัฒนาสร้างจิตสำนึกในการให้บริการประชาชน

กล่าวโดยสรุป กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ไว้เป็นกรอบและแนวทางในการปฏิบัติราชการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันเป็นภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ขอบเขตความรับผิดชอบในสถานีตำรวจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 57/2553 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ โดยได้กำหนดลักษณะงานสำหรับบริหารงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็น 4 กลุ่มงาน ได้แก่ งานด้านบริหาร งานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม งานด้านกฎหมายและสอบสวน และงานด้านความมั่นคงและกิจการพิเศษ และได้กำหนดลักษณะ

งานในสถานีตำรวจนครบาลและสถานีตำรวจภูธรออกเป็น 5 งาน กับ 1 หน่วยปฏิบัติการพิเศษ คือ งานอำนวยความสะดวก งานป้องกันปราบปราม งานจราจร งานสืบสวน งานสอบสวน และหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ซึ่งอาจสรุปอำนาจหน้าที่ตามลักษณะงาน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2553: 7 - 11) ดังต่อไปนี้

1. งานอำนวยความสะดวก ได้แก่ งานนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนแม่บท แผนปฏิบัติการ แผนประจำปีและแผนการปฏิบัติการประจำปีของสถานีตำรวจ งานธุรการและสารบัญทั่วไปของสถานีตำรวจ งานกำลังพล รวมทั้งงานพัฒนาข้าราชการตำรวจและครอบครัวให้มีความพร้อมทั้งด้านกำลัง ความคิด และจิตใจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานการศึกษา ฝึกอบรม สัมมนา คูงาน ตลอดจนงานเผยแพร่ความรู้ งานสวัสดิการ งานพัฒนาองค์กร และพัฒนาระบบการบริหารจัดการต่าง ๆ งานงบประมาณการเงิน งานพัสดุ พลาธิการและสรรพาวุธ งานสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ งานจัดการเรื่องเงินสินบน เงินรางวัล และเงินค่าตอบแทน งานการจัดอาหารเลี้ยงผู้ต้องหา งานทะเบียนคนต่างด้าวและงานการขออนุญาตต่าง ๆ งานการประชาสัมพันธ์ งานตรวจสอบติดตามประเมินผล วิจัยและพัฒนาการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทั้งด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย งานอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของงานใดในสถานีตำรวจให้เป็นหน้าที่ของงานอำนวยความสะดวก และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอำนวยความสะดวก

2. งานป้องกันปราบปราม ได้แก่ งานการข่าว งานจัดทำแผนที่ ระบบข้อมูล อาชญากรรม รวมทั้งการจัดทำระบบข้อมูล เป้าหมายที่อาจเกิดอาชญากรรม และระบบข้อมูลทางสังคม ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกัน ระวัง ปราบปรามอาชญากรรม งานควบคุมผู้ต้องหาและผู้ถูกกักขัง งานควบคุมศูนย์วิทยุหรือการรับ - ส่งวิทยุของสถานีตำรวจ งานจัดตั้งจุดรับแจ้งเหตุ จุดตรวจ จุดสกัด และกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้น งานจัดสายตรวจทุกประเภท งานควบคุมแหล่งอบายมุข และการจัดระเบียบสังคม งานปราบปรามการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญาทุกฉบับ งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลและมือปืนรับจ้าง งานพิทักษ์เด็ก เยาวชนและสตรี งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลเกี่ยวกับบ่อนการพนัน สถานบริการ และแหล่งอบายมุข งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลในการฮั้วประมูล และขัดขวางการเสนอแข่งขันราคาในการประมูลงานของทางราชการ งานปราบปรามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ ตรวจค้นสถานที่เกิดเหตุ หรือบุคคล งานตามกฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายสุรา สถานบริการ โรงแรม ภาพยนตร์ โรงรับจำนำ อาวุธปืน การพนัน การขายทอดตลาดและค้าของเก่า การเรียกรับ กิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ รวมทั้ง

งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ งานฝึกอบรมประชาชน อาสาสมัคร เด็ก เยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา พนักงานรักษาความปลอดภัย ลูกเสือชาวบ้าน สมาชิก ไทยอาสา ป้องกันชาติ ฯลฯ ที่เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและรักษาความปลอดภัยเพื่อ ช่วยเหลือกิจการตำรวจ งานคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ (กค.ตร.) ระดับสถานีตำรวจ งานประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อแสวงหาความร่วมมือ จากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมใน ชุมชนและทุกภาคส่วนของสังคมในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม งานระบบงบประมาณ ที่เกี่ยวกับงานป้องกันปราบปราม งานตรวจสอบติดตามและประเมินผล วิจัยและพัฒนาการปฏิบัติ ตามนโยบายยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม งานการจัดกำลังร่วมในการถวายความปลอดภัยแด่สมเด็จพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ที่เสด็จพระราชดำเนินเข้ามาในพื้นที่ของสถานีตำรวจ งานจัดกำลังร่วมในการควบคุมความสงบ เรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปราม

3. งานจราจร ได้แก่ งานการวางแผนจัดและควบคุมการจราจร ตลอดจนจัดทำแผนที่ จราจรของพื้นที่รับผิดชอบ และของพื้นที่ที่มีการจราจรต่อเนื่องกัน งานศึกษาเก็บรวบรวมสถิติ ข้อมูลเกี่ยวกับการจราจร และนำวิทยาการต่าง ๆ มาใช้ในงานจราจร งานให้ความรู้และการศึกษา อบรมแก่ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่จราจร งานสอดคล้อง ตรวจสอบ แนะนำให้ประชาชนผู้ใช้ รถใช้ถนนปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับการจราจร งานเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดและการควบคุมจราจร งานการข้อมูลข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันปราบปราม และส่งให้งานป้องกันปราบปราม งาน ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และระเบียบวินัย และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร

4. งานสืบสวน ได้แก่ งานสืบสวนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญา และการปฏิบัติตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และ วิทยาการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสืบสวน งานสืบสวนหาข่าวและระบบข้อมูลอาชญากรรม งานวาง ระบบการงบประมาณที่เกี่ยวกับงานสืบสวน งานตรวจสอบติดตามและประเมินผล งานวิจัยและ พัฒนาการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาและเก็บ รวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น งานวางแผนสืบสวน งานสืบสวน

ข้อเท็จจริง และหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดของการกระทำความคิดที่เกิดขึ้นแล้ว ทั้งที่เป็นคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจ และกรณีจับกุมคนร้ายตามหมายจับของสถานีตำรวจ เพื่อรู้แหล่งและรายละเอียดเพื่อให้มีการจับกุม ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสวน โดยสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่โดยใกล้ชิดเพื่อประโยชน์ในการข่าว งานปกปิดให้ความคุ้มครองแหล่งข่าว และพยาน งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวน

5. งานสอบสวน ได้แก่ งานสอบสวนในการกระทำความคิดตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการกระทำความคิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญา และการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสอบสวนคดีอาญา งานวางระบบการงบประมาณที่เกี่ยวกับงานสอบสวน งานตรวจสอบติดตามและประเมินผล งานวิจัยและพัฒนาการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาและเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น การวางแผนสอบสวน ปกปิดให้ความคุ้มครองพยาน เปรียบเทียบปรับการกระทำความคิดตามกฎหมาย งานควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและระเบียบวินัย และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวน

6. หน่วยปฏิบัติการพิเศษ ได้แก่ งานด้านการหาข่าวความเคลื่อนไหว และดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิด หรือผู้ก่อการร้าย ป้องกันปราบปรามการก่อความวุ่นวายในบ้านเมือง ได้แก่ การเดินขบวน การก่อวินาศกรรม และการจลาจล ปราบปรามโจรผู้ร้ายสำคัญ ผู้มีอิทธิพล หรือที่มีกำลังเป็นกลุ่มบุคคล ตามโอกาสและความจำเป็น ลาดตระเวน ตำรวจตรวจตรา ตรวจสอบท้องที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภูมิภาคและตัวบุคคล เพื่อความชำนาญ และเพื่อประโยชน์ในการหาข่าวประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในชุมชน ทุกภาคส่วนของสังคมในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจ งานพัฒนากำลังพล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการป้องกันปราบปราม วางระบบงบประมาณที่เกี่ยวกับงานป้องกันปราบปราม ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล วิจัยและพัฒนา การปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการต่าง ๆ ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ และนำเสด็จพระราชดำเนินในพื้นที่ของสถานีตำรวจ ปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ งานควบคุม

ตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ความประพฤติและ
ระเบียบวินัย และงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

กล่าวโดยสรุป สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดลักษณะงานสำหรับบริหารงานใน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถานีตำรวจนครบาลและสถานีตำรวจภูธร เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ
ข้าราชการตำรวจมีความชัดเจน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับลักษณะงานใน
ความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บริบทของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

สถานีตำรวจภูธรนางรอง (2553 ก: 7 - 16) อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีประวัติ
ความเป็นมาในอดีตตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยาตอนต้น มีประวัติพอสังเขป กล่าวคือ
เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2444 สถานีตำรวจภูธรนางรอง เดิมตั้งอยู่ในเขตบ้านนางรอง ใกล้กับบริเวณ
ที่ว่าการอำเภอนางรอง ในปัจจุบัน พิกัด TB 627082 ถนนสี่รสหการ ตำบลนางรอง อำเภอ
นางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ควบคุมพื้นที่ในความรับผิดชอบซึ่งยังมีได้แยกการปกครองในปัจจุบัน
เป็นแต่ยังรวมอำเภอละหานทราย อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอชำนิและ
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในเขต ซึ่งนับได้ว่ามีพื้นที่ความรับผิดชอบกว้างขวางมาก และได้มีการ
ปกครองบังคับบัญชาและปฏิบัติหน้าที่สืบต่อกันมา มีการเปลี่ยนแปลงขยายอัตรากำลังและแบ่ง
พื้นที่ความรับผิดชอบออกไปบ้าง จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2538 ได้ย้ายที่ทำการสถานีตำรวจมาอยู่ที่
อาคารกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ เขต 3 (ตามโครงสร้างเดิม) มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่ง
ตั้งอยู่เลขที่ 30 ซอยมิตรอารีย์ ถนนสังฆกาจประชานุสรณ์ ตำบลนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัด
บุรีรัมย์ สถานีตำรวจภูธรนางรอง ตั้งอยู่บนที่ดินราชพัสดุ เลขที่ 16178 มีเนื้อที่ขนาด 16 ไร่ 3
งาน ในเขตเทศบาลเมืองนางรอง พิกัด TB 267178 ห่างจากตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์ ไปทางทิศ
ตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 55 กิโลเมตร หน่วยงานบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อตำรวจภูธร
จังหวัดบุรีรัมย์ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1. **สถานที่ตั้ง** สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ อาคารที่ทำการ
เลขที่ 30 ซอยมิตรอารีย์ ตำบลนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์ 31110
หมายเลขโทรศัพท์ 0 - 4463 - 1555 และ 0 - 4463 - 1576 หมายเลขโทรสาร 0 - 4463 - 1577

2. **อาณาเขตพื้นที่** สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่
รับผิดชอบทั้งหมดประมาณ 675.59 ตารางกิโลเมตร

อาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรชำนิ อำเภอชำนิ
จังหวัดบุรีรัมย์ และสถานีตำรวจภูธรหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

อาณาเขตทิศใต้ ติดต่อเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

อาณาเขตทิศตะวันออก ติดต่อเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และสถานีตำรวจภูธรประโคนชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

อาณาเขตทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองกี่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ และสถานีตำรวจภูธรโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์

3. สภาพพื้นที่ที่รับผิดชอบ

สภาพเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนาข้าว ไร่ อ้อย และมันสำปะหลัง ส่วนในเขตเทศบาลเมืองนางรอง สภาพพื้นที่เป็นชุมชนเมืองขนาดกลาง เป็นแหล่งทำเลของผู้มีอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง เป็นศูนย์รวมธนาคารและสถาบันการเงิน สถานที่ราชการที่สำคัญต่าง ๆ โรงพยาบาลประจำอำเภอขนาดใหญ่ และเป็นที่ตั้งของสถานบริการแหล่งบันเทิง รวมทั้งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านจัดสรรจำนวนมาก

4. เขตการปกครองในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง

เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 2 เทศบาล เมือง 20 ชุมชน และ 13 ตำบล 161 หมู่บ้าน ดังนี้

4.1 เทศบาลเมืองนางรอง	มี 20	ชุมชน
4.2 ตำบลนางรอง	มี 14	หมู่บ้าน
4.3 ตำบลถนนหัก	มี 13	หมู่บ้าน
4.4 ตำบลหนองขาพิมพ์	มี 10	หมู่บ้าน
4.5 ตำบลหนองกง	มี 11	หมู่บ้าน
4.6 ตำบลหนองโสน	มี 12	หมู่บ้าน
4.7 ตำบลบ้านสิงห์	มี 14	หมู่บ้าน
4.8 ตำบลก้านเหลือง	มี 10	หมู่บ้าน
4.9 ตำบลลำไทรโง	มี 14	หมู่บ้าน
4.10 ตำบลหัวถนน	มี 14	หมู่บ้าน
4.11 ตำบลหนองโบสถ์	มี 14	หมู่บ้าน
4.12 ตำบลทุ่งแสงทอง	มี 7	หมู่บ้าน

4.13 ตำบลชุมแสง มี 14 หมู่บ้าน

4.14 ตำบลสะเดา มี 17 หมู่บ้าน

5. ขนาดพื้นที่และจำนวนประชากร

สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีขนาดพื้นที่และจำนวนประชากรโดยแยกตามพื้นที่ได้ดังนี้ (สำนักงานทะเบียนเทศบาลเมืองนางรอง และสำนักงานทะเบียนอำเภอนางรอง. 2553)

5.1 เทศบาลเมืองนางรอง	มีพื้นที่ 20.77 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 20,530 คน
5.2 ตำบลนางรอง	มีพื้นที่ 79.74 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 7,098 คน
5.3 ตำบลถนนหัก	มีพื้นที่ 30.76 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 5,159 คน
5.4 ตำบลหนองยายพิมพ์	มีพื้นที่ 52.26 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 4,616 คน
5.5 ตำบลหนองกง	มีพื้นที่ 31.70 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 6,237 คน
5.6 ตำบลหนองโสน	มีพื้นที่ 84 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 5,429 คน
5.7 ตำบลบ้านสิงห์	มีพื้นที่ 51.26 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 5,563 คน
5.8 ตำบลก้านเหลือง	มีพื้นที่ 31.60 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 4,640 คน
5.9 ตำบลลำไทรโยง	มีพื้นที่ 84 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 5,542 คน
5.10 ตำบลหัวถนน	มีพื้นที่ 30.80 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 4,643 คน
5.11 ตำบลหนองโบสถ์	มีพื้นที่ 54 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 7,265 คน
5.12 ตำบลทุ่งแสงทอง	มีพื้นที่ 19.20 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 3,177 คน
5.13 ตำบลชุมแสง	มีพื้นที่ 30.50 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 5,379 คน
5.14 ตำบลสะเดา	มีพื้นที่ 75 ตารางกิโลเมตร	มีประชากร 9,678 คน

6. ข้อมูลทั่วไปที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

6.1 ศาลยุติธรรม	มีจำนวน 1 แห่ง
6.2 เรือนจำ	มีจำนวน 1 แห่ง
6.3 สนามกีฬากลาง	มีจำนวน 1 แห่ง
6.4 โรงเรียนอาชีวศึกษา	มีจำนวน 2 แห่ง
6.5 โรงเรียนมัธยมศึกษา	มีจำนวน 9 แห่ง
6.6 โรงเรียนประถมศึกษา	มีจำนวน 52 แห่ง
6.7 โรงพยาบาลขนาดใหญ่	มีจำนวน 2 แห่ง
6.8 ธนาคารและสถาบันการเงิน	มีจำนวน 9 แห่ง
6.9 โรงงานอุตสาหกรรม	มีจำนวน 5 แห่ง

- 6.10 โรงแรม, บังกะโล, เกสต์เฮ้าส์ มีจำนวน 5 แห่ง
 6.11 สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง มีจำนวน 8 แห่ง
 6.12 สถานขนานูบาล (โรงรับจำนำ) มีจำนวน 2 แห่ง
 6.13 ร้านทอง มีจำนวน 10 แห่ง

7. สถานภาพกำลังพลในสถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ตาราง 1 สถานภาพกำลังพลในสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ตำแหน่ง	อัตราอนุญาต	อัตราบรรจุจริง	อัตราว่าง	หมายเหตุ
ผู้กำกับการ	1	1	-	
รองผู้กำกับการ	2	2	-	
สารวัตรอำนาจการ	1	1	-	
สารวัตรป้องกันปราบปราม	3	3	-	
สารวัตรสืบสวน	1	1	-	
พนักงานสอบสวน	10	9	1	
รองสารวัตรป้องกันปราบปราม	11	3	8	
รองสารวัตรสืบสวน	3	-	3	
รองสารวัตรอำนาจการ	1	1	-	
ผู้บังคับหมู่งานธุรการ	4	3	1	
ผู้บังคับหมู่งานสอบสวน	5	4	1	
ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม	138	138	-	
ผู้บังคับหมู่งานสืบสวน	12	12	-	
ผู้บังคับหมู่งานจราจร	10	9	1	
รวม	203	188	15	

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ (2553 ก: 5)

ตาราง 2 อัตรากำลังพลในสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
แบ่งตามแผนกงาน

แผนกงาน	ปฏิบัติหน้าที่	จำนวน	หมายเหตุ
งานธุรการ	ทำหน้าที่อำเภอกรรไกร/พลาริการ	1	
	ทำหน้าที่กำลังพล	2	
	ทำหน้าที่สารเทศ	2	
	ทำหน้าที่ธุรการงานป้องกันฯ	3	
งานป้องกันปราบปราม	ทำหน้าที่สายตรวจ	86	
	ทำหน้าที่วิทยุ	6	
	ทำหน้าที่งานชุมชนสัมพันธ์	5	
	ทำหน้าที่ธุรการทางคดี	4	
งานสอบสวน	ทำหน้าที่ส่งหมาย	1	
	ทำหน้าที่ประจำวันคดี/ธุรการ	3	
	ทำหน้าที่พลขับรถยนต์	3	
งานสืบสวน	ทำหน้าที่ธุรการงานสืบสวน	3	
	ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่สืบสวน	13	
งานจราจร	ทำหน้าที่ธุรการงานจราจร	2	
	ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่จราจร	19	
รวม		154	

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ (2553 ก: 6)

8. สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งการปฏิบัติงานได้ 5
แผนกงาน ดังนี้

- 8.1 งานด้านธุรการ
- 8.2 งานด้านการป้องกันปราบปราม
- 8.3 งานด้านการสอบสวน
- 8.4 งานด้านการสืบสวน
- 8.5 งานด้านการจราจร

9. การบริหารงานด้านการป้องกันปราบปราม

9.1 กำจัดพลในงานด้านการป้องกันปราบปราม ประกอบด้วย

9.1.1 รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม

9.1.2 สารวัตรป้องกันปราบปราม

9.1.3 รองสารวัตรป้องกันปราบปราม

9.1.4 เจ้าหน้าที่ธุรการงานป้องกันปราบปราม

9.1.5 เจ้าหน้าที่สายตรวจ

9.1.6 เจ้าหน้าที่วิทยุ

9.2 ระบบข้อมูลที่ใช้เป็นหลักฐานในการจัดสายตรวจ ประกอบด้วย

9.2.1 สถิติคดีอาญา ของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัด

บุรีรัมย์

9.2.2 สมุดบันทึกการรับคำร้องเรียนจากประชาชน ผู้แสดงความคิดเห็นของ

ประชาชน

9.2.3 ข้อมูลข่าวสาร จากแหล่งข่าว สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ฯลฯ

9.2.4 ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมาจะถูกนำไปวิเคราะห์จากคณะกรรมการวิเคราะห์ข้อมูล
ของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และนำไปสู่การวางแผนในการจัด
สายตรวจ การปรับแผนการตรวจ ของเจ้าหน้าที่สายตรวจ

9.3 ประเภทและการจัดสายตรวจ

9.3.1 สายตรวจจรดยนต์ สายตรวจจรดยนต์ เป็นสายตรวจที่มีความสำคัญมาก
มีหน้าที่ระงับเหตุและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเบื้องต้นและควบคุมการปฏิบัติของสายตรวจ
ต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามแผนการตรวจ โดยสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
ได้จัดสายตรวจจรดยนต์เข้าเวรผลัดละ 24 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่เวลา 08.00 น. ออกตรวจในเขตชุมชน
และนอกเขตชุมชน (ตำบลต่าง ๆ)

9.3.2 สายตรวจจรดจักรยานยนต์ การจัดสายตรวจจรดจักรยานยนต์ ของสถานี
ตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งเป็น 4 ชุดปฏิบัติการ ชุดปฏิบัติการละ 8
คน รวมทั้งหมด 32 คน แบ่งเขตการตรวจออกเป็น 4 เขตตรวจ รับผิดชอบพื้นที่ในเขตเทศบาล
เมืองนางรอง การจัดสายตรวจจรดจักรยานยนต์ แบ่งออกเป็น 3 ผลัด ๆ ละ 8 ชั่วโมง ผลัดที่ 1
เวลา 00.01 – 08.00 น. ผลัดที่ 2 เวลา 08.00 – 16.00 น. ผลัดที่ 3 เวลา 16.00 – 24.00 น.

9.3.3 สายตรวจตำบล การจัดสายตรวจตำบล ของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งออกเป็น 5 ชุดปฏิบัติการ ชุดปฏิบัติการละ 3-4 คน รวมเป็น 21 คน แบ่งเขตการตรวจออกเป็น 5 เขตตรวจ ครอบคลุมทุกตำบลรอบนอก โดยสายตรวจตำบลทุกสายออกตรวจท้องที่ทุกวัน และจัดเก็บข้อมูลครัวเรือนที่ไปตรวจอย่างน้อยวันละ 3 หมู่บ้าน ๆ ละ 1 หลังคาเรือน และตรวจครบทุกหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบภายใน 7 วัน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์

9.3.4 การปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจธนาคาร ร้านทอง

9.3.4.1 จัดเจ้าหน้าที่สายตรวจประจำธนาคาร ร้านทอง ประจำจุดทุกจุด จำนวน 10 จุด จุดละ 1 นาย รวม 10 คน สับเปลี่ยนหมุนเวียนกำลังพลในการปฏิบัติทุก 15 วัน

9.3.4.2 จัดเวรตรวจเสริมการปฏิบัติในเวลาทำการของธนาคาร ร้านทอง หรือสถานที่ที่มีเงินการหมุนเวียนจำนวนมาก เช่น ร้านค้าสะดวกซื้อที่เปิดบริการ 24 ชั่วโมง สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจจรจร และเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวน (สายตรวจนอกเครื่องแบบ) ออกตรวจเสริมการปฏิบัติเพื่อเป็นการเพิ่มการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.4.3 กำหนดให้ธนาคาร ร้านทอง หรือสถานที่ที่มีเงินการหมุนเวียนจำนวนมาก เช่น ร้านค้าสะดวกซื้อที่เปิดบริการ 24 ชั่วโมง สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จัดตั้งให้เป็นจุดตรวจ (ตู้แดง) ของสายตรวจจรจรและสายตรวจจรจรจักรยานยนต์ ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดตั้งตู้แดง

9.4 การวางแผนการตรวจ

ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 675.59 ตารางกิโลเมตร โดยแบ่งพื้นที่เป็นเขตการตรวจตามสภาพของการเกิดอาชญากรรมและความเหมาะสมของพื้นที่ ดังนี้

9.4.1 การแบ่งเขตการตรวจ

9.4.1.1 เขตเทศบาลเมืองนางรอง มีพื้นที่ 20.77 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการตรวจออกเป็น 4 เขตตรวจ

9.4.1.2 เขตพื้นที่ตำบลรอบนอก มีพื้นที่รับผิดชอบ 654.82 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการตรวจออกเป็น 5 เขตตรวจ

9.4.2 การจัดกำลังในการออกตรวจพื้นที่

9.4.2.1 สายตรวจจรจรยนต์ 1 สาย

9.4.2.2 สายตรวจรถจักรยานยนต์ จำนวน 4 สาย รับผิดชอบสายตรวจละ

1 เขตตรวจ

9.4.2.3 สายตรวจตำบล จำนวน 5 สาย รับผิดชอบสายตรวจละ 1

เขตตรวจ

9.4.2.4 สายตรวจประจำร้านทอง จำนวน 3 สาย สายตรวจประจำ

ธนาคาร จำนวน 7 จุด

9.4.2.5 ปรับแผนการตรวจในทุก 15 วัน

9.5 การควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจ

9.5.1 รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม หัวหน้างานป้องกันปราบปราม ควบคุมสายตรวจโดยการออกสุ่มตรวจการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจทั้งในเขตชุมชน (ผู้แดง ผู้ยาม สายตรวจต่าง ๆ และยามจุด) อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน และนอกเขตชุมชน (ตรวจหมู่บ้านและ ผู้ยามรอบนอก) โดยออกตรวจประจำตำบลต่าง ๆ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน เพื่อควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจรถยนต์ สายตรวจรถจักรยานยนต์และสายตรวจประจำตำบล ในการตรวจแต่ละครั้ง ให้ตรวจให้เกินกว่ากึ่งหนึ่งของจุดตรวจทุกประเภทและลงลายมือชื่อในสมุดตรวจทุกครั้ง ตรวจสมุดผู้แดงทุกวันแล้วมีความเห็นเสนอผู้กำกับการทุก 7 วัน และตรวจสมุดสายตรวจประจำตำบลทุกครั้งในการเปลี่ยนผลัดแล้วมีความเห็นเสนอต่อผู้กำกับการ

9.5.2 สารวัตรป้องกันปราบปราม สารวัตรป้องกันปราบปราม ควบคุมสายตรวจโดยการออกสุ่มตรวจการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจทั้งในเขตชุมชน (ผู้แดง ผู้ยาม สายตรวจต่าง ๆ และยามจุด) อย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน และนอกเขตชุมชน (ตรวจหมู่บ้านและ ผู้ยามรอบนอก) โดยออกตรวจตำบลต่าง ๆ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน เพื่อควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของสายตรวจรถยนต์ สายตรวจรถจักรยานยนต์และสายตรวจประจำตำบล ในการตรวจแต่ละครั้ง ให้ตรวจให้เกินกว่ากึ่งหนึ่งของจุดตรวจทุกประเภทและลงลายมือชื่อในสมุดตรวจทุกครั้ง ตรวจสมุดผู้แดงที่หัวหน้าสายตรวจนำเสนอและต้องเสนอรองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม ทุกวัน และเสนอต่อผู้กำกับการทุก 7 วัน พร้อมกับตรวจสมุดสายตรวจประจำตำบลที่หัวหน้าสายตรวจนำเสนอรองผู้กำกับการป้องกันปราบปรามและผู้กำกับการทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนผลัด

ตาราง 3 สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
ปี พ.ศ. 2551 – 2553

ประเภทความผิด	ปี 2551		ปี 2552		ปี 2553	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ	4	4	4	4	2	2
2. คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย	44	38	26	20	97	95
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	73	37	73	37	125	123
4. คดีที่น่าสนใจ	11	14	14	10	56	53
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	162	162	161	161	198	198
รวม	322	252	232	218	478	471

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ (2553 ข: 11)

กล่าวโดยสรุป จากข้อมูลที่ตั้ง เขตพื้นที่รับผิดชอบ จำนวนประชากร สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม และจำนวนของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จะเห็นได้ว่าจำนวนข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานในสังกัดสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีไม่เพียงพอในการให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้บังคับบัญชาระดับจังหวัดในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ นี้ เพื่อเป็นการหาแนวทางในการศึกษาวิจัย จำเป็นจะต้องมีการศึกษาจากงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยไว้ก่อนหน้าแล้ว โดยผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีหัวข้องานวิจัยใกล้เคียงกันโดยสรุปเนื้อหางานวิจัยได้ดังนี้

รัฐศาสตร์ สิงห์เหลือง (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเขตพระโขนง จำนวน 385 คน พบว่าในเขตพระโขนงในระดับบุคคลและครอบครัว มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมาก และอาศัยปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ และรูปแบบที่อยู่อาศัย

ประหยัด เงามาม (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมเป็นอันดับแรก และการปราบปรามอาชญากรรมเป็นอันดับรองลงมา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนให้ความร่วมมือในการใส่กุญแจที่อยู่อาศัยเป็นอันดับแรก เพื่อมิให้เกิดการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินอยู่ในระดับมาก รู้จักดูแลรักษาทรัพย์สินในที่อยู่อาศัยเป็นอย่างดี เพื่อมิให้เกิดการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินรองลงมา ส่วนด้านปราบปรามอาชญากรรม ประชาชนให้ความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดของข้าราชการตำรวจเป็นอันดับแรก อำนวยความสะดวกในการดำเนินการสืบสวน ปราบปรามอาชญากรรมอย่างจริงจังรองลงมา

ณรงค์เดช ศักดิ์สมบูรณ์ (2541: 54) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พบว่า ประชาชนที่จบประถมศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.005) และผู้ที่จบอนุปริญญามีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 2.525) ตัวแปรระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักร้อยละ 98.0 (Beta = 0.19)

ณัฐพงษ์ อินทรลักษณ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา สถานีตำรวจภูธรตำบลประจักษ์ จุฬาลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลประจักษ์ จุฬาลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมน้อย จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และระยะเวลาการประกอบอาชีพ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการมีประสบการณ์ในการถูกจับกุม ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตสถานีตำรวจภูธรตำบลประจักษ์ จุฬาลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี

เกรียงไกร อินทร์สาตี (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลวังทองกลาง ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลวังทองกลาง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในระดับค่อนข้างน้อย ซึ่งการมีส่วนร่วมจะอยู่ในลักษณะการป้องกันตนเองมากกว่าการแจ้งข่าวและการสนับสนุนการปราบปราม ข้อดีของการที่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์

รับจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ทำให้สามารถช่วยเหลือตำรวจ ในการสอดส่องความสงบเรียบร้อยในชุมชน ส่วนข้อเสนอนั้นอาจส่งผลให้เกิดกลุ่มอิทธิพลและ ช่องทางในการประกอบอาชีพไม่สุจริต สำหรับมาตรการที่เหมาะสมอาจทำได้โดยการจัดกิจกรรม ในรูปของโครงการตำรวจบ้าน การจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัคร รวมถึงการจัดอบรมโครงการสมาชิกแจ้ง ข่าวอาชญากรรมเพื่อให้ผู้ขับขี่จักรยานยนต์รับจ้างได้ทราบถึงวิธีการง่าย ๆ ในการจำดำเนินรูปพรรณ ของคนร้าย อาวุธ ยานพาหนะ เพื่อเป็นแนวทางการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดมาลงโทษ

ประเสริฐ สุนทร (2543: 95) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 พบว่า ประชาชนที่มี ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยประชาชนที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยระหว่าง 1 – 5 ปี และเกินกว่า 10 ปี ขึ้นไป มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสูงกว่าประชาชน ที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยระหว่าง 6 – 10 ปี

วีระชาติ สืบสังข์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลสามเสน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม ได้แก่ ระยะเวลาในการพักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลสามเสน การประสบปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรม การเข้าอบรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมในการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม การรู้จักคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ การได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่ และการพบปะสังสรรค์กับเจ้าหน้าที่

ประพร วิบูลสุข (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าว อาชญากรรมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลวัง ทองหลางอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามพบว่า มีการร่วมประชุมศึกษาหารือกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับ ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนมากที่สุด และจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชนเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับ เพื่อนบ้าน อันส่งผลถึงความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในชุมชน ก็เป็น กิจกรรมที่สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีส่วนร่วมมากกว่าประเด็นอื่นๆ ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ความสนใจข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม แหล่งข้อมูลในการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม การให้ความร่วมมือเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ของตำรวจ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับตำรวจ และความคิดเห็นต่อตำรวจ มีผลทำให้การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้ง

ข่าวอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับระยะเวลาในการอยู่อาศัยในชุมชน ไม่มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จักรพงษ์ กิ่งแก้ว (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับขี่รถรับจ้างสาธารณะในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. รถรับจ้างสาธารณะในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว มีความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. อายุ รายได้ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพขับรถ ทักษะคดีที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และรูปแบบการรับรู้ข่าวสารของผู้ขับขี่รถรับจ้างสาธารณะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
3. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่มีการศึกษาสูง ไม่ได้ทำให้มีความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น

วุฒิชัย สุกนธวิท (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนานจะมีส่วนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากกว่า และถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีประสิทธิภาพในการทำงานที่เข้มแข็ง และเป็นที่ยอมรับของประชาชนจะทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น

ศิริพร ถือวิภาสกุล (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือ เพศ อายุ และรายได้ของหัวหน้าครัวเรือน ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือ อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม
3. ทักษะคดีต่อตำรวจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัลยา มหาอำนาจ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับต่ำ
2. ปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมี 4 ประการ คือ เพศ อายุ ลักษณะชุมชน ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน

สุวัฒน์ อินทสิทธิ์ (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรมการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรมการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินน้อย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะของการประกอบอาชีพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม การเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมอื่นๆ ของสถานีตำรวจประสพการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม และความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาในการประกอบอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมหมาย อุปถัมภ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษากรณี ประชาชนในเขตสถานีตำรวจนครบาลบางนา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนที่พักอาศัยในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลบางนา อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนที่พักอาศัยในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลบางนา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลบางนา
3. ความรู้สึกระหว่างการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจแตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแตกต่างกัน
4. ประชาชนมีความต้องการให้สายตรวจเพิ่มความถี่ในการออกตรวจมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับเบาะแสที่ได้รับแจ้งจากประชาชนมากขึ้น

กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2550 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า

1. โครงการหรือกิจกรรมที่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนประเมินผลสำเร็จของโครงการ

1.1 โครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ส่วนใหญ่ที่มีการดำเนินการในสถานีตำรวจต่างๆทั่วประเทศ ก็คือการนำผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมาเป็นผู้แจ้งข่าว แจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลต่างๆ ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งในรูปของการเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ไม่ใช่สมาชิก แต่มักมีปัญหาในการปฏิบัติ ซึ่งมาจากปัจจัยในหลายประการเช่น ไม่ค่อยให้ความสนใจหรือไม่อยากไปยุ่ง หรือไม่อยากไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพล เพราะเกรงว่าจะได้รับอันตราย ผู้แจ้งมักอยากแจ้งข่าวสารหรือเบาะแสต่างๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผู้แจ้งรู้จักคุ้นเคยสนิทสนม การแจ้งข่าวสารหรือเบาะแสดังกล่าวทางโทรศัพท์ หมายเลข 191 หรือไปแจ้งที่สถานีตำรวจ มักไม่ได้รับการตอบสนองที่ดีจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น ไปยังสถานที่เกิดเหตุล่าช้า

อย่างไรก็ดีผลการดำเนินการที่ผ่านมา ถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากยังมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคหลายประการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของโครงการนี้ได้ หากได้รับความร่วมมือจากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมากกว่านี้

1.2 โครงการที่จัดให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมีส่วนร่วมในการสังเกตคนร้าย แจ้งเบาะแส ส่งเรื่องราวร้องทุกข์หรือข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อแจ้งมายังเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยจะให้โทรมายังหมายเลขโทรศัพท์ของสถานีตำรวจ ซึ่งจะเป็นหมายเลขที่ง่ายต่อการจดจำ หรืออาจแจ้งมายังผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ก็ได้ และผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในคดียาเสพติดและการจับกุมคนร้ายในคดีอื่นๆ

1.3 โครงการจัดระเบียบให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างให้อยู่เป็นจุดๆ โดยแต่ละจุดจะมีการขึ้นทะเบียนไว้ เพื่อควบคุมวิน จากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา คดีที่สามารถคลี่คลายได้จากการแจ้งข่าวสารของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง คือคดีกลุ่มที่ 5 ได้แก่ คดียาเสพติด คดีอบายมุข คดีทำร้ายร่างกาย คดีเด็กประพฤติกเรหรือขั้บรถชิง

1.4 โครงการนำผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมาช่วยเหลืองานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการสืบสวนจับกุมคนร้าย โดยการให้เป็นสายของตำรวจ ทำหน้าที่ในการหาข่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งผลการปฏิบัติก็อยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีข้อจำกัดคือ มีความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และผู้ที่จะเป็นสายให้ตำรวจจะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะ ตลอดจนความรู้ความสามารถด้วย

1.5 โครงการนำผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยให้เป็นผู้จัดหาและให้ข้อมูลต่างๆ ไปภายในท้องถิ่นให้ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งมีหลายคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถคลี่คลายคดีและจับกุมตัวคนร้ายได้ จากการได้รับแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลจากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง

1.6 โครงการเอ็กซ์เรย์พื้นที่ โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน รับผิดชอบพื้นที่ของตนเป็นบล็อก และให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรรับผิดชอบเป็นโซน (หลายๆ บล็อกเป็น 1 โซน) เพื่อออกตรวจและรับผิดชอบอาชญากรรมตามพื้นที่ที่กำหนดไว้ โดยมีภารกิจที่สำคัญคือ การออกตรวจและทำความรู้จักคุ้นเคยกับประชาชน ที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ที่ตนรับผิดชอบ เพื่อให้มีความสนิทสนมกัน แต่เนื่องจากเริ่มดำเนินโครงการได้ไม่นาน จึงยังไม่สามารถประเมินปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานได้

2. ความต้องการของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปราม ที่จะให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยในภาพรวม ต้องการให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยการแจ้งข่าวสาร เบาะแสหรือข้อมูลต่างๆ หรือทำหน้าที่เสมือนสายตรวจ ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในพื้นที่รับผิดชอบไปด้วย ซึ่งถือเป็นการเพิ่มกำลังพลในการตรวจพื้นที่ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องอบรมให้ความรู้และสอนยุทธวิธีต่างๆ ก่อน

3. วิธีการที่จะดึงผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้มากขึ้น

3.1 ควรมีการสร้างตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายเฉพาะบุคคล ดิดไว้ที่ตัวผู้ขับขี่เองหรือติดไว้ที่จักรยานยนต์ เพื่อแสดงให้คนอื่นได้รู้ว่าผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างนั้น เป็นผู้ที่ผ่านการอบรมในโครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

3.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องมีการปกปิดข้อมูลของผู้แจ้งข่าวให้เป็นความลับ โดยจะนำเลขรหัสมาแทนที่ชื่อของผู้แจ้งข่าว

3.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องสร้างแรงจูงใจ โดยใช้คำว่า สุภาพบุรุษ หรือถูกผู้ชาย หรือค่าตอบแทนที่เป็นเงินทอง เนื่องจากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างต้องมีรายได้ประจำ หรือไม่ใช่งานเงินทอง เช่น ให้ประกาศนียบัตรหรือโล่เกียรติคุณต่างๆ เพื่อชมเชย หรือควรให้หัวหน้าวินสามารถทำหน้าที่เป็นนายประกันแก่ลูกน้องในวินของตนได้ ส่วนในกรณีที่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเข้ามาช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแล้วพลากพลัง ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ภาครัฐควรต้องเข้ามาดูแลครอบครัวผู้บาดเจ็บหรือผู้เสียชีวิต

4. รูปแบบหรือวิธีการปฏิบัติในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ควรมีการอนุญาตให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในระดับหัวหน้าหรือรองหัวหน้าวินใช้วิทยุสื่อสารของทางราชการ การอบรมควรเน้นไปที่คุณภาพแทนที่จะเน้นปริมาณของจำนวนผู้เข้าฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างทุกคน เพราะการแจ้งข่าวของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง จะแจ้งกับ

บุคคลที่ตนมีความสนิทสนม ในการอบรมไม่ควรที่จะกำหนดระยะเวลาที่ถี่จนเกินไป เนื่องจากจะทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่ยากที่จะเข้าร่วมโครงการ ควรจัดเก็บประวัติของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างทั้งหมดที่อยู่ในท้องที่ของตน เพื่อนำมาตรวจสอบภูมิหลังและความประพฤติ

5. กฎหมายหรือกฎระเบียบข้อบังคับที่เป็นปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องหรือที่เป็นประโยชน์ในการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การบังคับใช้กฎหมายหรือกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับจักรยานยนต์รับจ้างที่เคร่งครัดมากเกินไป จะทำให้ผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างไม่ยากให้ความร่วมมือ หากมีการอะลุ่มอล่วยในบางกรณี จะทำให้ผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างอยากที่จะเข้ามามีส่วนช่วยเหลือมากขึ้น

จากผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยทั่วไปยังอยู่ในระดับปานกลางและระดับต่ำ ยังไม่มีความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และที่สำคัญคือเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีวิธีการปฏิบัติตามหลักการชุมชนสัมพันธ์ ยึดหลักการแสวงหาความร่วมมือและเปิดโอกาสให้เข้ามามีหน้าที่และบทบาทในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้มากขึ้น โดยวิธีการเรียนรู้การป้องกันหรือการฝึกอบรมในโครงการต่างๆ เช่น โครงการแจ้งข่าวอาชญากรรม โครงการจักรยานยนต์สายตรวจ ภารกิจสนับสนุนในกิจการตำรวจ ต้องส่งเสริมทักษะ ความสามารถ ความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ทางด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ดังนั้นการศึกษาวิจัย การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จะสามารถนำระดับความร่วมมือของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้าง มาช่วยในการวางแผนการเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรองในภายหน้าต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 194 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างปรากฏในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชื่อวิน

ที่	ชื่อวิน	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (คน)	หมายเหตุ
1	สีแฉกไปรษณีย์	18	
2	หน้าธนาคารกสิกรไทย	37	
3	แยกสันติโฮสเทล	19	
4	สถานีขนส่งผู้โดยสารนางรอง	34	
5	ตลาดสะพานม้า	34	

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	ชื่อวิน	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (คน)	หมายเหตุ
6	สำนักงานขนส่งนางรอง	12	
7	คิวดรถเล็ก	15	
8	โรงพยาบาลนางรอง	7	
9	เรือนจำนางรอง	9	
10	หน้าธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	9	
	รวม	194	

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. (2553 ก: 3)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 2 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม แบ่งระดับเป็น 6 ระดับ คือ มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และไม่เคยมีส่วนร่วม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนาทรง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎีแนวคิด หลักการ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้าง และภาษา เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ครอบคลุม

2.4 ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ และกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

2.4.1 พันตำรวจโทคำนวณ บ่ายกระโทก ตำแหน่งรองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรนาทรง อำเภอนาทรง จังหวัดบุรีรัมย์ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตและรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

2.4.2 อาจารย์สถาพร วิชัยรัมย์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มีความเชี่ยวชาญด้านรัฐประศาสนศาสตร์

2.4.3 อาจารย์วีระชัย ยศโสธร ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มีความเชี่ยวชาญด้านปรัชญาและจริยศาสตร์

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ พิจารณาอีกครั้ง เพื่อที่จะได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองกี่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.7 นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9468 ซึ่งผ่านเกณฑ์และนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่อยู่ภายใต้การควบคุม กำกับดูแลของงานจราจร สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยกำหนดสถานที่และวันรับคืน
2. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืน และส่วนที่ยังไม่ได้ส่งคืน
3. กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในกำหนด ผู้วิจัยจะติดตามด้วยตนเองเพื่อให้ได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด
4. ผลปรากฏว่าแบบสอบถาม จำนวน 194 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 194 ฉบับ มีความสมบูรณ์ 194 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วบันทึกข้อมูล
4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

- 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจง ความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)
- 2 ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม

3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หากคำร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

4 เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (กานดา พูนลาภทวี. 2530: 79)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5.51 – 6.00	มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด
4.51 – 5.50	มีส่วนร่วมในระดับมาก
3.51 – 4.50	มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง
2.51 – 3.50	มีส่วนร่วมในระดับน้อย
1.51 – 2.50	มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด
1.00 – 1.50	ไม่เคยมีส่วนร่วม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค
2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 ร้อยละ
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลตามตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	194	100.00
1. เพศ		
1.1 ชาย	131	67.53
1.2 หญิง	63	32.47
2. อายุ		
2.1 อายุ 18 – 30 ปี	4	2.06
2.2 อายุ 31 – 40 ปี	98	50.52
2.3 อายุ 41 – 50 ปี	68	35.05
2.4 อายุ 51 – 60 ปี	24	12.37
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ประถมศึกษา	63	32.47
3.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	58	29.90
3.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	35	18.04
3.4 อนุปริญญา/ปวส.	26	13.40
3.5 ปริญญาตรี	12	6.19
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
4.1 5,000 - 8,000 บาท	68	35.05
4.2 8,001 - 11,000 บาท	63	32.47
4.3 11,000 - 14,000 บาท	56	28.87
4.4 มากกว่า 14,000 บาท	7	3.61

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 194 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 67.53 เป็นหญิง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47

จำแนกตามอายุ พบว่า ช่วงอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 50.52 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.05 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ 18 - 30 ปี ขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.19

จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า รายได้ 5,000 - 8,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.05 รองลงมาคือ รายได้ 8,001 - 11,000 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มากกว่า 14,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61

ตอนที่ 2 ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ดังปรากฏในตาราง 6-8 ดังนี้

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การมีส่วนร่วมด้านการป้องกันอาชญากรรม	2.73	0.40	น้อย
2. การมีส่วนร่วมด้านการปราบปรามอาชญากรรม	3.69	0.40	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.21	0.290	น้อย

จากตาราง 6 พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.21$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.73$) และด้านการมีส่วนร่วมในด้านการปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ท่านติดตามข่าวสารการเกิดอาชญากรรมจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	2.60	1.02	ปานกลาง
2. ท่านศึกษาแสวงหาความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมรูปแบบต่าง ๆ	2.42	1.10	น้อยที่สุด
3. ท่านได้วางแผนป้องกันการโจรกรรมทรัพย์สินที่ติดอยู่กับตัวของท่าน	2.10	1.04	น้อยที่สุด
4. ท่านดำเนินการติดตั้ง โคมไฟเพื่อให้มีแสงสว่างในบริเวณที่พักอาศัย เพื่อป้องกันอาชญากรรมต่างๆ	1.92	0.99	น้อยที่สุด
5. ท่านได้วางแผนป้องกันการถูกโจรกรรมทรัพย์สินในบ้านของท่าน	2.44	1.20	น้อยที่สุด
6. ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	2.60	1.10	ปานกลาง
7. ท่านมีส่วนร่วมในการแนะนำให้คนในชุมชนปิดประตูหน้าต่างให้มีมิดชิดก่อนเข้านอนหรือออกจากบ้าน	2.43	1.11	น้อยที่สุด
8. ท่านมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล ตรวจสอบตราและเฟืองะวังป้องกันอาชญากรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน	2.13	1.11	น้อยที่สุด
9. ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเรื่องการป้องกันอาชญากรรม	1.93	1.03	น้อยที่สุด
10. ท่านมีส่วนร่วมโดยการเข้าร่วมเป็นกลุ่มอาสาสมัครต่าง ๆ เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน	2.46	1.20	น้อยที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
11. ท่านได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน	3.86	1.24	ปานกลาง
12. ท่านมีส่วนร่วมในการรณรงค์การป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.80	1.43	ปานกลาง
13. ท่านมีส่วนร่วมในการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	3.89	1.40	ปานกลาง
14. ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจการตำรวจด้วยการร่วมบริจาคทรัพย์สิน วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อกิจกรรมอันเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม	3.89	1.26	ปานกลาง
15. ท่านให้ความสำคัญในการดูแลรักษาทรัพย์สินของท่าน	2.58	1.02	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.73	0.40	น้อย

จากตาราง 7 พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อ 1,6,11,12,13,14 และข้อ 15 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 12 ท่านมีส่วนร่วมในการรณรงค์การป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 1.43$) รองลงมาคือข้อ 13 ท่านมีส่วนร่วมในการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 1.40$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 4 ท่านดำเนินการติดตั้งโคมไฟเพื่อให้มีแสงสว่างในบริเวณที่พักอาศัย เพื่อป้องกันอาชญากรรมต่างๆ ($\bar{X} = 0.99$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในด้านการปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการมีส่วนร่วมในการปราบปรามอาชญากรรม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
16. ท่านมีส่วนร่วมโดยการแจ้งเบาะแสคำหึงรูปพรรณของ คนร้ายกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.78	1.36	ปานกลาง
17. ท่านมีส่วนร่วมโดยแจ้งข่าวว่าจะมีการกระทำผิด กฎหมายเกิดขึ้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ	3.12	1.11	น้อย
18. ท่านมีส่วนร่วมโดยแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมี อาชญากรรมเกิดขึ้น	3.88	1.54	ปานกลาง
19. ท่านมีส่วนร่วมโดยการเป็นพยานในฐานะผู้รู้เห็น เหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	4.15	1.21	ปานกลาง
20. ท่านมีส่วนร่วมในการระงับเหตุร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น	3.41	1.31	น้อย
21. ท่านมีส่วนร่วมจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายส่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.39	1.19	น้อย
23. ท่านมีส่วนร่วมโดยออกสืบสวนหาข่าวการกระทำ ความผิดกฎหมาย	3.79	1.44	ปานกลาง
24. ท่านมีส่วนร่วมโดยได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้ช่วยจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย	3.74	1.68	ปานกลาง
25. ท่านมีส่วนร่วมในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อจับกุม คนร้ายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.83	1.47	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.69	0.40	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 17, 20 และข้อ 21 อยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ

ข้อ 24 ท่านมีส่วนร่วมโดยได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ช่วยจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย ($\bar{X} = 1.68$) รองลงมาคือข้อ 18 ท่านมีส่วนร่วมโดยแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีอาชญากรรมเกิดขึ้น ($\bar{X} = 1.54$) และข้อที่มีข้อเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 17 ท่านมีส่วนร่วมโดยแจ้งข่าวว่าจะมีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 1.11$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังปรากฏในตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต้องการให้แก้ไขปัญหาวัยรุ่นทะเลาะวิวาท	37	49.68
2. ต้องการให้แก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของวัยรุ่น	22	26.53
3. ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรม จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง	18	23.79
รวม	77	100.00

จากตาราง 9 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีจำนวนมากที่สุด คือ ต้องการให้แก้ไขปัญหาวัยรุ่นทะเลาะวิวาท ร้อยละ 49.68 รองลงมาคือ ต้องการให้แก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของวัยรุ่น ร้อยละ 26.53 และควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรม จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 23.79 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรซึ่งได้แก่ ประชาชนผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 194 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมการคันคว่ำอิสระตรวจสอบ แก้ไขสำนวนและภาษาเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีความชัดเจนสมบูรณ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ก่อนนำไปทดลองใช้ กับผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองกี่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน

เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ .9468 ซึ่งผ่านเกณฑ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรหนองกี่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในระยะเวลาที่กำหนด ได้แบบสอบถามที่สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด 194 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดทำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จึงขอสรุปผลวิจัย ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการมีส่วนร่วมด้านการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ ต้องการให้แก้ไขปัญหาวัยรุ่นทะเลาะวิวาท รองลงมาคือ ต้องการให้แก้ไขปัญหาคาการติดยาเสพติดของวัยรุ่น และควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรม จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งสามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ เนื่องจากผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างอาจมีความคิดว่ามีหน้าที่จึงไม่ได้มองเห็นความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากเท่าที่ควร คงให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้อาจจะเนื่องมาจากยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องบทบาทหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงทำให้การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงไกร อินทร์ชาติ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง พบว่า ผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในระดับค่อนข้างน้อย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจักรพงษ์ กิ่งแก้ว (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว พบว่า รถรับจ้างสาธารณะในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว มีความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสิทธิผลในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือการบริหารจัดการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ด้วยการส่งเสริมความรู้ สร้างความเข้าใจ ทักษะ ทศนคติ ความศรัทธา ความเชื่อมั่น ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่กับผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้าง ทำให้สมาชิกเกิดความพึงพอใจสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น จึงพร้อมให้การสนับสนุนหรือมีส่วนร่วมในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมากกว่า

2. ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ราชด้าน ทั้ง 2 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอ

นางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องที่ทำให้การมีส่วนร่วมไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสถานีตำรวจ ไม่ใส่ใจและตระหนักถึงความสำคัญในการแสวงหาความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเชิงรุก ยังคงยึดถือและปฏิบัติตามยุทธวิธีตำรวจดั้งเดิม นั่นคือ การออกตรวจ การตั้งจุดตรวจ การระดมกวาดล้างอาชญากรรม ซึ่งถ้าสมมุติ ในการแสวงหาความร่วมมือเป็นเพียงแต่การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาให้เสร็จสิ้นไปเท่านั้น มิได้กระทำอย่างจริงจังให้เกิดผล เป็นรูปธรรม จึงทำให้การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพงษ์ อินทรลักษณ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษา สถานีตำรวจภูธรตำบลประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษา สถานีตำรวจภูธรตำบลประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดปทุมธานี มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมน้อย

2.2 ผลการวิจัยด้านการมีส่วนร่วมในด้านการปราบปรามอาชญากรรม พบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากส่วนใหญ่ยังมีความคิดว่าการปราบปรามอาชญากรรมนั้น เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องบทบาทหน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรมมากนัก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระชาติ สืบสังข์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลสามเสน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิจัยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ต้องการให้แก้ไขปัญหายาเสพติดและวิวาท จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าว อาจเป็นเพราะประชาชนเห็นว่าอาชญากรรมประเภทนี้ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง จึงได้รับความเดือดร้อนและเกิดความเสียหายต่อสาธารณสุขส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่สังคมในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว ความคิด ความเชื่อและค่านิยมเปลี่ยนไปจากสภาพสังคมเดิม ทำให้คนในสังคมรู้สึกผูกพันและสำนึกในความรับผิดชอบร่วมกันน้อย ประกอบกับบริบทของชุมชนได้เปลี่ยนแปลงไป ย่อมทำให้คนในชุมชนเปลี่ยนตามไปด้วยเช่นกัน จากบริบทและการพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้เกิดปัญหาพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ประกอบอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการทะเลาะวิวาทและ

การทำร้ายร่างกาย ดังนั้นความคิดเห็นของส่วนใหญ่จึงต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยแก้ไข ปัญหา ซึ่งองค์การตำรวจต้องให้ความสำคัญในการกำหนดเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของการ ควบคุมอาชญากรรมและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยอาศัยยุทธวิธีตำรวจทั้งในเชิงรุกคือ การป้องกันและในเชิงรับด้านการปราบปราม วิธีการบังคับใช้กฎหมายและการลงโทษ เพื่อเป็น การ ช่มขวัญและยับยั้งผู้ที่คิดกระทำผิด โดยมุ่งพัฒนาไปที่การลดช่องโอกาสสำหรับการประกอบ อาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2546: 112-113) กล่าวว่า ในกิจการตำรวจ การป้องกันอาชญากรรมถูกกำหนดเป็นเป้าประสงค์หลักของงานตำรวจนับตั้งแต่ สมัยเซอร์โรเบิร์ต พิล ในปี ค.ศ.1892 เป็นต้นมา แม้กระนั้นหลักทฤษฎีและมาตรการในการป้องกัน อาชญากรรมก็มีได้คงรูป แต่ได้รับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย โดยที่เป้าประสงค์ หลักยังคงเดิมตลอดระยะเวลา 153 ปีที่ผ่านมา ในยุคต้นของการพัฒนากิจการตำรวจดังกล่าว การปฏิบัติงานของตำรวจอยู่ภายใต้อิทธิพลของการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งมุ่งเสริมสร้างองค์การ ตำรวจให้สามารถปกป้องคุ้มครองชุมชนได้ตามลำพัง โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอความร่วมมือจาก ประชาชนโดยตรง กล่าวโดยย่อ หลักทฤษฎีดั้งเดิมได้ให้ความมั่นใจว่า ตำรวจสามารถปฏิบัติงาน ด้านป้องกันอาชญากรรมได้โดยเอกเทศ ยุทธวิธีตำรวจซึ่งปรากฏภายใต้แนวทฤษฎีบังคับใช้ กฎหมาย ได้แก่ การตรวจท้องที่ การตั้งดูยาม การตั้งจุดตรวจ และด่านตรวจ รวมทั้งการจัดยาม เฝ้าสถานที่สำคัญ ส่วนเครื่องมือที่ตำรวจใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารกับประชาชนมีลักษณะทางเดียว ซึ่งเรียกว่า การประชาสัมพันธ์ (Public Relation) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างความเข้าใจ ความมั่นใจ และการสนับสนุนของสาธารณชนที่มีต่องานตำรวจ อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก อาชญากรรมเป็นปัญหาสังคม ซึ่งต้องการความร่วมมือร่วมใจจากสมาชิกทุกฝ่ายและทุกระดับ ในสังคม การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นหลักการสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม แต่ทั้งนี้ย่อมมิได้หมายความว่า ตำรวจจะสามารถปล่อยปละละวางโดยโยนความรับผิดชอบต่างๆ ให้กับประชาชน ในทางตรงกันข้าม บทบาทของตำรวจจำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับกาลเวลา สถานที่ และสถานการณ์ ตำรวจไม่อาจใช้ยุทธวิธีดั้งรับอาชญากรรมเสมอไป ในทางกลับกัน ตำรวจมีโอกาอย่างยิ่งที่จะรุกเข้าหาปัญหาอาชญากรรม โดยอาศัยหลักทฤษฎีควบคุมอาชญากรรม จากสภาพแวดล้อม ที่มีการประยุกต์ใช้และปรากฏผลดีขึ้นมาแล้วในประเทศเสรีนิยมหลายแห่งทั่วโลก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของผู้บังคับใช้กฎหมายชนชั้นรับจ้างใน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง

อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้มากขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางแก้ไข ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรม จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรที่จะดำเนินการจัดการอบรมให้ความรู้ตลอดจนบทบาทของผู้นับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อส่งเสริมเพิ่มความรู้ในเรื่องการระวังป้องกันอาชญากรรม เพิ่มมาตรการในการแสวงหาความร่วมมือในการป้องกันการเกิดอาชญากรรม การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนการจัดตั้งกลุ่มเป้าหมายเพื่อเข้ารับการอบรมตามโครงการต่างๆ ในพื้นที่ เช่น โครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม เพื่อนำผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมาเป็นผู้แจ้งข่าว แจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลต่างๆ ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสามารถคลี่คลายอาชญากรรมได้ หรือโครงการจัดระเบียบให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างให้อยู่เป็นจุดๆ โดยแต่ละจุดจะมีการขึ้นทะเบียนไว้เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุม และได้ประโยชน์จากการแจ้งข่าวสารของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง คือ คดีกลุ่มที่ 5 ได้แก่ คดียาเสพติด คดีอบายมุข คดีทำร้ายร่างกาย คดีเด็กประพฤติกเรหรือขบถเป็นที่น่าหวาดเสียว การจัดให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมีส่วนร่วมในการตั้งเกตคนร้าย แจ้งเบาะแส ส่งเรื่องราวร้องทุกข์หรือข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อแจ้งมายังเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยโทรศัพท์มายังหมายเลขโทรศัพท์ของสถานีตำรวจ ซึ่งจะเป็นหมายเลขที่ง่ายต่อการจดจำ หรืออาจแจ้งมายังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความคุ้นเคยเป็นที่ไว้วางใจ ซึ่งเป็นการคัดโอกาสในการกระทำความผิดของคนร้ายได้อย่างดีที่สุดอีกวิธีหนึ่งด้วย

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการปราบปรามอาชญากรรม จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จึงควรดำเนินการในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ จัดอบรมให้ความรู้เรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในด้านการปราบปรามอาชญากรรม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการปราบปราม

อาชญากรรม มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบวิธีการปฏิบัติ และให้ความสำคัญในการให้ความร่วมมือเมื่อเกิดอาชญากรรมต่างๆ หรือบทบาทการทำหน้าที่เสมือนสายตรวจ ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในพื้นที่รับผิดชอบไปด้วย ซึ่งถือเป็นการเพิ่มกำลังพล ในการตรวจพื้นที่ไปในตัว แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องอบรมให้ความรู้และสอนยุทธวิธีหลักการปฏิบัติต่างๆ ก่อน การสนับสนุนควรอนุญาตให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในระดับหัวหน้าหรือรองหัวหน้าวิน ได้ใช้วิทยุสื่อสารความถี่ของทางราชการ ในการรับข่าวสารการแจ้งเหตุ สักดักจับคนร้ายที่ก่อเหตุ และเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างทุกคนให้แนบแน่น เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรม และควรพัฒนาการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างให้รวดเร็วมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยในเรื่องนี้ในกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจอื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อที่จะได้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์และสถานีตำรวจอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

2.3 ควรศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ เพื่อที่จะเป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรการต่างๆ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมตำรวจ. (2537). ปัญหาอาชญากรรมอันเกิดจากรถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานแผนงานและงบประมาณ กองวิจัยและวางแผน.

กัลยา มหาอำนาจ, พ.ต.ท.หญิง (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กองวิจัยและพัฒนา. (2550). การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่จักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและ

ปราบปรามอาชญากรรม. รายงานการศึกษารายงาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน

ตำรวจแห่งชาติ.

กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2530). การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนาชนบท.

กรุงเทพฯ: สภาคณาจารย์แห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.

กานดา พูนลาภทวี. (2530). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: พิสิษฐ์เซ็นเตอร์.

เกรียงไกร อินทร์สาตี, ร.ต.อ. (2542). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับขี่จักรยานยนต์รับจ้างเขตพื้นที่สถานีตำรวจ

นครบาลวังทองหลาง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จักรพงษ์ กิ่งแก้ว, ร.ต.อ. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับขี่รถรับจ้างเขตพื้นที่สถานีตำรวจ

นครบาลลาดพร้าว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จักรพงษ์ สวงนวม. (2549). ภูมิปัญญาของการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรดิน

กรณีศึกษาหมู่บ้านกะดาก ตำบลหมื่นศรี อำเภอตำบองเพชร จังหวัดสุรินทร์.

วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ณรงค์เดช ศักดิ์สมบูรณ์, พ.ต.ท. (2541). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี.

วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต (กระบวนการยุติธรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ฉัฐพงษ์ อินทรลักษณ์. (2542). การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรตำบลประจักษ์อุทราภรณ์ จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ตำรวจภูธรภาค 3. (2553). วิทยาลัยฯ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ตำรวจภูธรภาค 3. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2553. แหล่งที่มา <http://www.p3.police.go.th>.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2540). อาชญากรรม (การป้องกัน: การควบคุม). นนทบุรี: โรงพิมพ์พรทิพย์การพิมพ์.
- ประเทือง ธนิยผล. (2538). อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงจันทร์การพิมพ์.
- ประพร วิบูลสุข, ร.ต.อ. (2544). การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประยุทธ พาณิชนอก. (2553). กระบวนการมีส่วนร่วมขององค์การชุมชนในการเสริมสร้างคุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ชุมชนเทศบาลตำบลบ้านกรวดปัญญาวัฒน์ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประเสริฐ แมงมณี. (2524). รายงานการดำเนินงานปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: การส่งเสริมการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ประเสริฐ สุนทร. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณี กองบังคับการตำรวจนครบาล 6. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (กระบวนการยุติธรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประหยัด เงามาม, พ.ต.ท. (2540). ความร่วมมือของประชาชนที่มีต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, ร.ต.อ. (2525). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- _____. (2531). การบริหารงานตำรวจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2546). การบริหารงานตำรวจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.

- พงษ์พันธ์ เขียวหิรัญ. (2539). เอกสารประกอบการสอนมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาที่เหมาะสม
สำหรับเกษตรกร หน่วยที่ 10. นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พนมกร สุวรรณเรือง. (2541). การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการ
ป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต
(อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิบูลย์ ไชยคุณ. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเขต
ป่าสงวนแห่งชาติป่าแควระบบ - สียัค. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
(นโยบายสาธารณะ). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพศาล สรรสรวิสุทธิ และคณะ. (2547). การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลเททอง โดย
การพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน. วิทยานิพนธ์. รป.ม.
(รัฐประศาสนศาสตร์). นครสวรรค์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- มนัส ครุฑไชยันต์, พล.ต.ท. (2530). คำบรรยายหลักสูตรตำรวจป้องกันและปราบปราม.
กรุงเทพมหานคร: กรมตำรวจ.
- รัฐศาสตร์ สิงห์เหลือง. (2540). การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของ
ประชาชนในเขตพระโขนง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วันชัย โกลดะสุต. (2553). การจัดการองค์ความรู้. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2553.
แหล่งที่มา [http://www.subweb2.dpt.go.th._kmcenter/index.php?option=com_content=
view&id=26&Itemid=>](http://www.subweb2.dpt.go.th._kmcenter/index.php?option=com_content=view&id=26&Itemid=>)
- วีระชาติ สืบสังข์, พล.ต.ท. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลสามเสน. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วุฒิชัย สุคนธวิท, ร.ต.อ. (2540). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรม: ศึกษากรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ศิริพร ลือวิภาสกุล, ร.ต.อ.หญิง (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. (2553 ก). บรรยายสรุปสถานีตำรวจภูธรนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์.
- สถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. (2553 ข). สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสถานีตำรวจภูธร
นางรอง. จังหวัดบุรีรัมย์.
- สมจิตร เสาะสมบูรณ์. (2548). การมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะ อปพร. ในงานป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัด
อุบลราชธานี การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมหมาย อุปถัมภ์, พ.ต.ท. (2548). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรม ศึกษากรณี ประชาชนในเขตสถานีตำรวจภูธรนครบาลบางนา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2553). นโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
สืบค้นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2553. แหล่งที่มา <http://www.royalthaipolice.go.th>.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2553). คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 57/2553 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์
2553 เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งในสถานีตำรวจ. (อัครา).
- สำนักงานทะเบียนเทศบาลเมืองนางรอง. (2553). จำนวนประชากรและจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง.
(อัครา).
- สำนักงานทะเบียนอำเภอนางรอง. (2553). จำนวนประชากรและจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง.
(อัครา).
- สุดสงวน สุธีสร. (2541). อาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สาขาสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการ
ยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุวัฒน์ อินทสิทธิ์, พ.ศ.ท. (2547). การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนการป้องกันอาชญากรรม การประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสนอ สุภายิต, ค.ศ. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนาหวาย จังหวัดบุรีรัมย์. การค้นคว้าอิสระ ร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัญชลี เกลยรัตน์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำกรอบแผนพัฒนาตำบล กรณีศึกษา : ตำบลวัดคม อําเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อัมพร ชูบำรุง. (2532). อาชญาวิทยาและอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ว ๔๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน พันตำรวจโทคำนวน บ่ายกระโทก

ด้วย ดาบตำรวจศิริวัฒน์ ศิริมงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่ออนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ว ๔๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์สถาพร วิชัยรัมย์

ด้วย ตามดำรจศิริวัฒน์ ศิริมงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่ออนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖ ๔๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์วีระชัย ยศโสธร

ด้วย ดาบตำรวจศิริวัฒน์ ศิริมงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่ออนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕/ ๔๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรหนองกี่

ด้วย ตามตำรวจศิริวัฒน์ ศิริมงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีรองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามสำหรับการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๕๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรนางรอง

ด้วย ดาบตำรวจศิริวัฒน์ ศิริมงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีรองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

.....

คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้ใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อทำการค้นคว้าอิสระของหลักสูตรการศึกษา
ระดับปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- ข้อมูลที่ได้ จะนำไปใช้ประกอบการศึกษาในเชิงวิชาการ ไม่มีผลกระทบในแง่ลบ
แก่ท่านผู้ให้ข้อมูล จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ให้คำตอบในแบบสอบถามฉบับนี้ด้วยความ
เป็นจริงทุกประการ และครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยจักขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดจงทำเครื่องหมาย ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 18 – 30 ปี

2. 31 – 40 ปี

3. 41 – 50 ปี

4. 51 – 60 ปี

5. 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษาตอนต้น

3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า

4. อนุปริญญา/ปวส.

5. ปริญญาตรี

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท

2. 5,000 – 8,000 บาท

3. 8,001 – 11,000 บาท

4. 11,001 – 14,000 บาท

5. มากกว่า 14,000 บาทขึ้นไป

ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
	6	5	4	3	2	1
20. ท่านมีส่วนร่วมในการระงับเหตุร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
21. ท่านมีส่วนร่วมจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ
22. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามจับกุมคนร้ายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
23. ท่านมีส่วนร่วมโดยออกสืบสวนหาข่าวการกระทำความผิดกฎหมาย
24. ท่านมีส่วนร่วมโดยได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ช่วยจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย
25. ท่านมีส่วนร่วมในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด เพื่อจับกุมคนร้ายร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามการวิจัยฉบับนี้

คาบตำรวจ ศิริวัฒน์ ศิริมงคล

ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	103.9667	188.7230	.5896	.9451
A2	104.3000	188.2862	.5448	.9457
A3	104.0333	190.0333	.5449	.9456
A4	104.4000	187.0069	.7375	.9437
A5	104.2333	188.0471	.5842	.9452
A6	104.4333	188.1161	.6878	.9442
A7	104.3667	189.2747	.5069	.9461
A8	104.5333	185.5678	.6749	.9441
A9	103.8000	199.8207	.0900	.9496
A10	104.4333	187.4264	.6756	.9443
A11	104.2667	188.5471	.5963	.9451
A12	104.2333	191.2195	.5391	.9457
A13	104.4333	187.2195	.7361	.9438
A14	104.5000	181.7759	.7616	.9430
A15	104.1333	195.4989	.2222	.9496
B16	104.3667	188.3092	.5809	.9452
B17	104.3000	187.1828	.7101	.9439
B18	104.3667	190.5161	.6458	.9449
B19	104.5667	184.1851	.7125	.9437
B20	104.1667	181.5230	.8473	.9420
B21	104.5667	179.7023	.6983	.9440
B22	104.7667	175.7713	.8288	.9419
B23	104.8667	176.1885	.8327	.9418
B24	104.7000	180.2862	.6694	.9445
B25	104.8667	180.8782	.7100	.9437

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 25

Alpha = .9468

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	ดาบตำรวจ ศิริวัฒน์ ศิริมงคล
วัน เดือน ปีเกิด	8 กุมภาพันธ์ 2510
สถานที่เกิด	ตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	200 หมู่ที่ 6 บ้านหนองโสน ตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 31110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่ทำงาน	สถานีตำรวจภูธรนางรอง ซอยมิตรอารีย์ ตำบลนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 31110 โทร. 0 4463 1555
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2521 ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนบ้านหนองโสน ตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.2524 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.2527 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.2553 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ.2555 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ประวัติการรับราชการ	พ.ศ.2529 บรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งลูกแถว กองร้อยที่ 3 กองกำกับการ โรงเรียนตำรวจภูธร 3 จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2530 บรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งลูกแถว สถานีตำรวจภูธรตำบลจะกง อำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2536 แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ สถานีตำรวจภูธรอำเภอ นางรอง จังหวัดบุรีรัมย์